

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ
อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้ความหมายรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จึงได้ดำเนินการและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขึ้น เพื่อแปลงนโยบายของประเทศ จังหวัด อำเภอ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไปสู่การปฏิบัติ แต่ทั้งนี้ได้นำปัญหาของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มากำหนดเป็นประเด็นหลักสำคัญ โดยนำมาจากแผนชุมชนที่ผ่านกระบวนการประชาคมท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละปีงบประมาณ ส่งผลให้เกิดความคุ้มค่า และตรงกับความต้องการของประชาชน ซึ่งประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด

งานนโยบายและแผน

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๒๔
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๑๒๕
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) (แบบ ผ.๐๒)	๑๓๑
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒/๑)	๒๒๓
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๒๓๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๒๔๐
ภาคผนวก	
- บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	
- เอกสารในการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น	

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

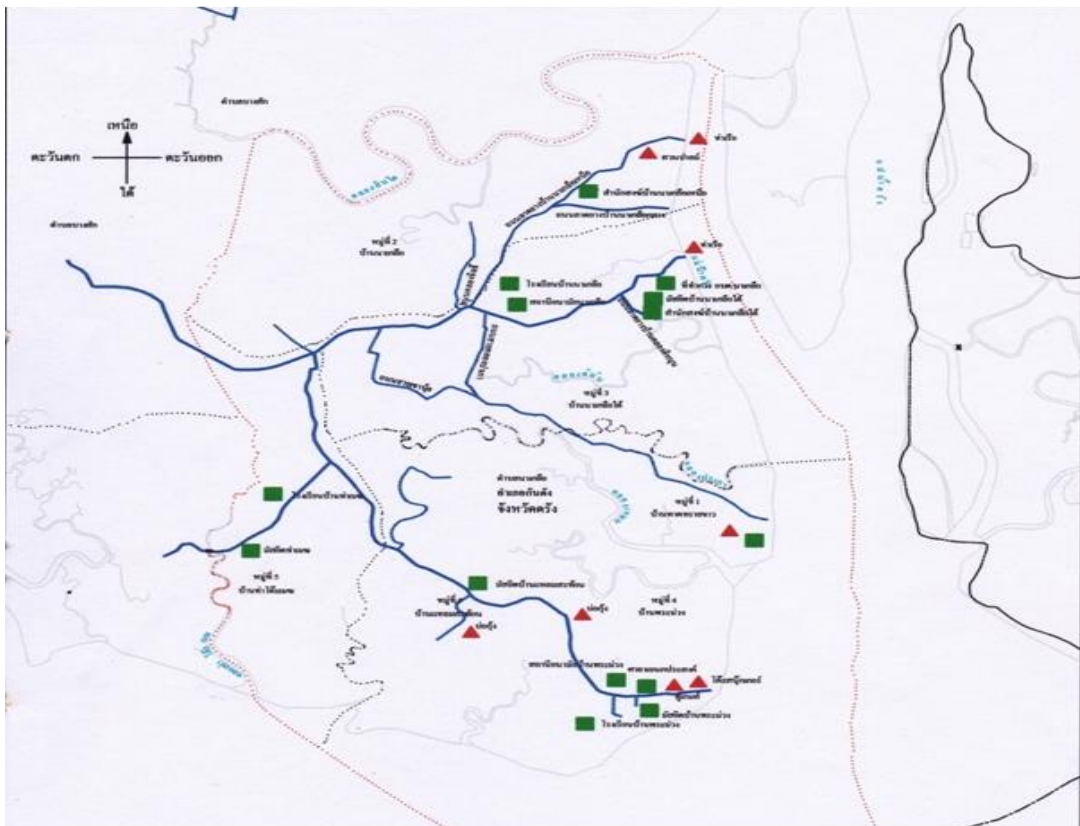
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ แยกเป็น

(๑) **ที่ตั้ง** องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๖,๘๗๕ ไร่ หรือ ๑๐.๙ ตารางกิโลเมตร ตำบลนาเกลือเป็นตำบลหนึ่งใน ๑๓ ตำบลของอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ห่างจากที่ว่าการอำเภอกันตังมาทางทิศตะวันตกของอำเภอกันตัง ระยะห่างจากอำเภอกันตังประมาณ ๒๖ กิโลเมตร

(๒) **อาณาเขต** องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้
 ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลบางสัก, ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
 ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลกันตังใต้ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
 ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลบางสัก อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

แผนที่สังเขปที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

(๓) **เนื้อที่** องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๖,๘๗๕ ไร่ หรือ ๑๐.๙ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลนาเกลือ มีลักษณะพื้นที่เป็นชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งมีพื้นที่ริมฝั่งทะเลอันดามัน และพื้นที่ทั่วไปเป็นเนินเตี้ย ๆ ราษฎรประกอบอาชีพทำสวนยาง สวนปาล์ม และประกอบอาชีพ การประมง โดยเฉพาะหมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาวมีลักษณะเป็นเกาะ ต้องสัญจรไปมาทางเรือเป็นส่วนใหญ่ สภาพอากาศโดยทั่วไปเป็นลักษณะภูมิอากาศ แบ่งเป็น ๒ ฤดู ได้แก่ ฤดูฝน ประมาณ ๘ เดือน ฤดูร้อนประมาณ ๔ เดือน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้นแถบมรสุม คือมีฝนตกชุกสลับกับฤดูแล้งสั้น มีฝนตกชุกตลอด ทั้งปี ไม่มี ฤดูหนาว เนื่องจากอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี ๒ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและ แห้งแรง บ้างครั้ง เกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรง ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม ในเดือนกรกฎาคมมี ฝนตกมากที่สุด มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร โดยไม่เคยเกิดอุทกภัย แต่ประชาชนในพื้นที่ จะประสบกับवादภัยส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็น ดินเหนียวประมาณ ๑๐ % โดยตำบลนาเกลือ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐.๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๘๗๕ ไร่ มีการใช้ที่ดิน แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

(๑) **พื้นที่ชุมชน** พื้นที่ชุมชนในตำบลประกอบด้วยที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม สถาบันการศึกษา สถาบัน ศาสนา และสถานที่ราชการประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บริเวณที่อยู่อาศัย มีการตั้งบ้านเรือนเรียงรายไปตามเส้นทางคมนาคม ที่ผ่านในหมู่บ้าน และกระจายพื้นที่ไปตามพื้นที่ทำกินของแต่ละครัวเรือน ซึ่งแต่ละครัวเรือนของประชาชนในตำบลมีพื้นที่เฉลี่ย ประมาณ ๒ งาน เมื่อมีการขยายครัวเรือนเพิ่มขึ้นอีกจะทำการปลูกสร้างบ้านเรือนภายในบริเวณเดียวกัน นอกจากนี้บางครัวเรือนอาศัยพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับการพาณิชยกรรม

การใช้พื้นที่สถาบันการศึกษา มีโรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง นอกจากอาคารเรียนแล้วยังมีพื้นที่ว่างในโรงเรียนเป็นสนามกีฬา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- โรงเรียนบ้านนาเกลือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ มีพื้นที่ประมาณ ๓๒ ไร่
- โรงเรียนบ้านพระม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ มีพื้นที่ประมาณ ๕ ไร่
- โรงเรียนบ้านท่าโต๊ะเมฆ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ มีพื้นที่ประมาณ ๘ ไร่

การใช้พื้นที่ของสถาบันศาสนา มัสยิด, สำนักสงฆ์ จำนวน ๖ แห่ง

- มัสยิด ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓,๔,๕,๖ มีพื้นที่ ประมาณ ๑๕ ไร่
- สำนักสงฆ์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒,๓ มีพื้นที่ ประมาณ ๗ ไร่

สถานที่ราชการอื่น ๆ มี ๒ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาเกลือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ มีพื้นที่ประมาณ ๑ ไร่
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านนาเกลือใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ มีพื้นที่ประมาณ ๑.๕ ไร่

(๒) **พื้นที่เกษตรกรรม** พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ปลูกยางพารา บริเวณพื้นที่เกษตรกรรมของตำบลนาเกลือ ประมาณ ๒,๗๕๐ ไร่ ส่วนใหญ่จะปลูกยางพารา สามารถ จำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

- พื้นที่ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ยางพารา	ประมาณ	๒,๐๐๐ ไร่
- พื้นที่ปลูกปาล์ม	ประมาณ	๓๐๐ ไร่
- พื้นที่ปลูกพืชไร่ พืชผัก	ประมาณ	๕๐ ไร่
- พื้นที่ทำนาทุ่ง	ประมาณ	๔๐๐ ไร่

(๓) **พื้นที่สาธารณประโยชน์** ตำบลนาเกลือมีพื้นที่สาธารณประโยชน์ ประมาณ ๑,๓๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นหนองน้ำ สระน้ำ และที่ดินสาธารณประโยชน์

(๔) **พื้นที่อื่น ๆ ในตำบลนาเกลือ** เช่น ที่ว่างเปล่า แหล่งน้ำ ลำคลอง เส้นทางคมนาคม ประมาณ รวมนับรวม ๒๐ ไร่

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือไม่มีแหล่งน้ำจัดตามธรรมชาติเพื่อใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค มีเพียงแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับความต้องการในการใช้น้ำของประชาชนในพื้นที่ ดังนี้

- บ่อน้ำตื้น	๑๐๐	แห่ง
- บ่อโยก	๑๑	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๓	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ	๓	แห่ง
- สระ	๔	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือไม่มีพื้นที่ป่า มีเพียง ป่าชายเลน หรือ ป่าโกงกาง หรือ ป่าพังกา ซึ่งขึ้นอยู่ในตามชายฝั่งทะเลดินเลน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๖,๘๗๕ ไร่ หรือ ๑๐.๙ ตารางกิโลเมตร ตำบลนาเกลือเป็นตำบลหนึ่งใน ๑๓ ตำบลของอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ห่างจากที่ว่าการอำเภอ

กันตั้งมาทางทิศตะวันตกของอำเภอกันตัง ระยะห่างจากอำเภอกันตังประมาณ ๒๖ กิโลเมตร โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๖ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านหาดทรายขาว	นายพลิชฐ์ สักกะพลางกูร
๒	บ้านนาเกลือเหนือ	นายมนูญ ช่อเส้ง
๓	บ้านนาเกลือใต้	นายวิมล หลีสุ
๔	บ้านพระม่วง	นายสุนทร รักษิทธิฤ
๕	บ้านท่าโตะเมฆ	นายปรีชา หาดเด็น
๖	บ้านแหลมสะท้อน	นายลิ้ม หลีเอบ (กำนัน)

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอยู่ในระดับดีมาก เช่น การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จำนวน ๓,๐๑๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๓,๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑ และมาใช้สิทธิเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จำนวน ๓,๐๑๔ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๓,๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายก อบต.		จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งส.อบต.	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	บ้านหาดทรายขาว	๒๘๓	๒๑๘	๑๙๗	๙๐	๑๙๗	๙๐
๒	บ้านนาเกลือเหนือ	๖๘๙	๔๕๘	๔๐๔	๘๘	๔๐๔	๘๘
๓	บ้านนาเกลือใต้	๑,๐๓๗	๘๕๖	๗๘๙	๙๒	๗๘๙	๙๒
๔	บ้านพระม่วง	๑,๒๓๕	๙๒๑	๘๓๓	๙๐	๘๓๓	๙๐
๕	บ้านท่าโตะเมฆ	๕๐๑	๓๘๘	๓๕๐	๙๐	๓๕๐	๙๐
๖	บ้านแหลมสะท้อน	๖๒๒	๔๗๙	๔๔๑	๙๒	๔๔๑	๙๒
รวม		๔,๓๖๖	๓,๓๒๐	๓,๐๑๔	๙๑	๓,๐๑๔	๙๑

ปัญหาด้านการเมือง/การปกครองในพื้นที่ จะมีเรื่องของการแข่งขันทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา ฯ นายก อบต. โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหา คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอบรรดา การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ

การประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือสามารถดำเนินงาน ตามความ

ต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา ฯ พนักงานส่วนตำบล อสม. และผู้นำชุมชน และโครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับท้องถิ่นอื่นๆ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

๓.๑.๑ สถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙

เขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๓๖๗ คน แยกเป็น ประชากรชาย ๒,๑๙๐ คน ประชากรหญิง ๒,๑๗๗ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๑๘๐ หลัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	
๑	บ้านหาดทรายขาว	๑๓๕	๑๔๗	๒๘๒	๙๔	นายพลิชฐ์ สักกะพลางกูร
๒	บ้านนาเกลือเหนือ	๓๓๐	๓๖๗	๖๙๗	๒๑๓	นายมนูญ ช่อเส้ง
๓	บ้านนาเกลือใต้	๕๒๕	๕๐๘	๑,๐๓๓	๒๘๗	นายวิมล หลีสุ
๔	บ้านพระม่วง	๖๒๕	๕๙๗	๑,๒๒๒	๓๒๑	นายสุนทร รักษ์หิรัญ
๕	บ้านท่าไตะเมฆ	๒๔๗	๒๔๘	๔๙๕	๑๑๙	นายปรีชา หาดเดิน
๖	บ้านแหลมสะทอน	๓๒๘	๓๑๐	๖๓๘	๑๔๖	นายสิม หลีเอบ (กำนัน)
รวม		๒,๑๙๐	๒,๑๗๗	๔,๓๖๗	๑,๑๘๐	

หมายเหตุ : ข้อมูลจาก www.stat.bora.dopa.go.th ระบบสถิติทางการทะเบียน ณ วันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

๓.๑.๒ สถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปี พ.ศ.๒๕๖๐

เขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๓๖๕ คน แยกเป็น ประชากรชาย ๒,๑๙๐ คน ประชากรหญิง ๒,๑๗๕ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๑๘๗ หลัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	
๑	บ้านหาดทรายขาว	๑๓๕	๑๔๓	๒๗๘	๙๔	นายพลิชฐ์ สักกะพลางกูร
๒	บ้านนาเกลือเหนือ	๓๓๓	๓๖๓	๖๙๖	๒๑๖	นายมนูญ ช่อเส้ง

๓	บ้านนาเกลือใต้	๕๒๗	๕๐๘	๑,๐๓๕	๒๙๐	นายวิมล หลีสุ
๔	บ้านพระม่วง	๖๒๕	๕๙๙	๑,๒๒๔	๓๒๒	นายสุนทร รักษ์หิรัญ
๕	บ้านท่าไต้ะเมฆ	๒๔๖	๒๕๕	๕๐๑	๑๑๙	นายปรีชา หาดเด็น
๖	บ้านแหลมสะทอน	๓๒๔	๓๐๗	๖๓๑	๑๔๖	นายสิม หลีเอบ (กำนัน)
รวม		๒,๑๙๐	๒,๑๗๙	๔,๓๖๙	๑,๑๘๗	

หมายเหตุ : ข้อมูลจาก www.stat.bora.dopa.go.th ระบบสถิติทางการทะเบียน ณ วันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

๓.๑.๓ สถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑

เขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๓๖๙ คน แยกเป็น ประชากรชาย ๒,๑๘๖ คน ประชากรหญิง ๒,๑๘๓ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๑๙๒ หลัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	
๑	บ้านหาดทรายขาว	๑๓๗	๑๔๓	๒๘๐	๙๔	นายสมโชค พิทักษาจน์
๒	บ้านนาเกลือเหนือ	๓๒๙	๓๖๒	๖๙๑	๒๑๗	นายมนูญ ช่อเส้ง
๓	บ้านนาเกลือใต้	๕๒๙	๕๑๒	๑,๐๔๑	๒๙๑	นายวิมล หลีสุ
๔	บ้านพระม่วง	๖๒๖	๕๙๕	๑,๒๒๑	๓๒๒	นายสุนทร รักษ์หิรัญ
๕	บ้านท่าไต้ะเมฆ	๒๓๙	๒๕๔	๔๙๓	๑๒๑	นายปรีชา หาดเด็น
๖	บ้านแหลมสะทอน	๓๒๖	๓๑๗	๖๔๓	๑๔๗	นายสิม หลีเอบ (กำนัน)
รวม		๒,๑๘๖	๒,๑๘๓	๔,๓๖๙	๑,๑๙๒	

หมายเหตุ : ข้อมูลจาก www.stat.bora.dopa.go.th ระบบสถิติทางการทะเบียน ณ วันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

๓.๒.๑ สถิติข้อมูลช่วงอายุประชากรประจำปี ๒๕๕๙

รายการ	จำนวนประชากร		หมายเหตุ
	หญิง	ชาย	
จำนวนประชากรเยาวชน	๕๗๘	๕๖๘	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๓๔๙	๑,๒๙๗	อายุ ๑๘-๖๐ ปี

จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๕๙	๓๑๒	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๑๘๖	๒,๑๗๗	ทั้งสิ้น ๔,๓๖๓ คน

๓.๒.๒ สถิติข้อมูลช่วงอายุประชากรประจำปี ๒๕๖๐

รายการ	จำนวนประชากร		หมายเหตุ
	หญิง	ชาย	
จำนวนประชากรเยาวชน	๕๖๐	๕๕๔	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๓๖๕	๑,๓๐๓	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๖๑	๓๑๘	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๑๘๖	๒,๑๗๕	ทั้งสิ้น ๔,๓๖๑ คน

๓.๒.๓ สถิติข้อมูลช่วงอายุประชากรประจำปี ๒๕๖๑

รายการ	จำนวนประชากร		หมายเหตุ
	หญิง	ชาย	
จำนวนประชากรเยาวชน	๕๔๙	๕๔๘	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๓๖๑	๑,๓๐๕	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๖๙	๓๓๐	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๑๗๙	๒,๑๘๓	ทั้งสิ้น ๔,๓๖๒ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีอัตราการเรียนรู้นั่งสืออยู่ในเกณฑ์ดี และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาขึ้นไป มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเพิ่มเติม ประชากรวัย ๔ – ๑๘ ปี ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง แม้ว่าจะไปศึกษาในตัวเมืองใหญ่ข้างเคียง มีสถานการศึกษาในระดับประถมศึกษาในพื้นที่จำนวน ๓ โรงเรียน สามารถรองรับเด็กได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ประกอบกับในพื้นที่มีแหล่งเรียนรู้ชุมชน ที่สามารถให้บริการประชาชนในการค้นคว้าหาความรู้ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านการเกษตร ฯลฯ ตำบลนาเกลือให้การสนับสนุนการจัดกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกายเกือบทุกหมู่บ้าน มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกาย ผู้นำท้องที่ท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี โดยในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีสถานศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวันเรียน จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาเกลือใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพระม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง

(๒) โรงเรียนในเขตพื้นที่ จำนวน ๓ แห่ง ประกอบด้วย

- โรงเรียนบ้านนาเกลือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้
- โรงเรียนบ้านพระม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง
- โรงเรียนบ้านท่าโตะเมฆ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ

(๓) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลนาเกลือ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ

(๔) ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ

๔.๒ สาธารณสุข

ประชาชนในพื้นที่ของตำบลนาเกลือมีอัตราการไข้ล้ม คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชน กลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือ ประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ อสม. ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี นอกจากนั้นบางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การเฝ้าระวังเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ อสม. จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีสถาบันและกลุ่มองค์กรเกี่ยวกับสาธารณสุข ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาเกลือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านนาเกลือใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

- อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) จำนวน ๑๒๐ คน

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามี ๙ ครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการจัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน และมอบหมาย อปพร. ให้บริการในการจัดจราจรต่างๆ โดยในพื้นที่ของตำบลนาเกลือมีหน่วยงานและกลุ่มองค์กรเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วย สายตรวจตำบลนาเกลือ สายตรวจตำรวจชุมชน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาสาเหตุดังกล่าวในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จากการที่ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลนาเกลือทราบว่ามีผู้ที่ย้ายมาอาศัยในพื้นที่ตำบลนาเกลือแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือด้านงานสังคมสงเคราะห์ จะแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยดำเนินการในเรื่องของ ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ รับลงทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามแนวทางที่กฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการกำหนด สงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ประสบปัญหาความยากจน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม/โครงการ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ นอกจากนั้นก็จะเป็นเรื่องของจัดโครงการ กิจกรรม ในการส่งเสริมสนับสนุนเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ สงเคราะห์ ประชาชนผู้ทุกข์ยาก ขาดแคลน ไร้ที่พึ่ง พร้อมทั้งประสานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ได้ดำเนินการด้านงานสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- ๑ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ดำเนินโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ดำเนินโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

ฯลฯ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ห่างจากที่ว่าการอำเภอกันตังมาทางทิศตะวันตกของอำเภอกันตัง ระยะห่างจากอำเภอกันตังประมาณ ๒๖ กิโลเมตร ไม่มีรถประจำทาง ประชาชนโดยส่วนใหญ่จะใช้รถยนต์ส่วนตัวในการสัญจรไปมา โดยมีระบบบริการพื้นฐาน แยกเป็น

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ท่าเทียบเรือ

ท่าเทียบเรือ ในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีท่าเทียบเรือน้ำลึกและสะพานท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้าน	จำนวน ๗
แห่ง แต่เนื่องจากสะพานท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านมีอายุการใช้งานนานและมีสภาพชำรุด	ทรุดโทรม
ส่งผลให้ไม่ปลอดภัยในการใช้งาน อีกทั้งงบประมาณที่จะใช้ในการก่อสร้างหรือซ่อมแซม	เป็นเงิน
จำนวนที่สูงมาก ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือซ่อมแซมได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้	

หมู่ที่	ประเภท		สภาพปัจจุบัน
	ทำเทียบเรือน้ำลึก	สะพานทำเทียบเรือ	
หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว	-	๑	มีบางจุดเกิดความชำรุด แต่สามารถใช้งานได้
หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ	๑	๒	ทำเทียบเรือน้ำลึกอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน , ทำเทียบเรือประมงพื้นบ้านมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ส่งผลให้ไม่ปลอดภัยในการใช้งาน
หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้	-	๑	มีสภาพชำรุดทรุดโทรมส่งผลให้ไม่ปลอดภัยในการใช้งาน
หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง	-	๑	ชำรุดทรุดโทรมไม่สามารถใช้งานได้
หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ	-	๑	มีบางจุดเกิดความชำรุด แต่สามารถใช้งานได้
หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะทอน	-	-	-
รวม	๑	๖	

ถนน

ถนนในพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีถนนสายหลักจำนวน ๔ สาย โดยมีสภาพพื้นผิวจราจรเป็นถนนลาดยาง โดยมีสภาพชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากมีอายุการใช้งานนาน สำหรับถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน โดยส่วนใหญ่มีสภาพพื้นผิวเป็นถนนลูกรัง และมีสภาพเป็นหลุม เป็นบ่อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	ประเภท					
	จำนวน (สาย)			ระยะทาง (เมตร)		
	ถนนลูกรัง	ถนนลาดยาง	ถนนคอนกรีต	ถนนลูกรัง	ถนนลาดยาง	ถนนคอนกรีต
หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว	-	๑	-	-	๑,๐๐๐	-
หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ	๓	๒	๓	๘๘๐	๒,๖๗๐	๑,๐๑๕
หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้	๔	๒	๓	๓,๖๖๐	๑,๘๐๐	๖๑๐
หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง	-	๒	๓	-	๗,๓๐๐	๑,๕๑๐
หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ	-	-	๒	-	-	๑,๙๘๐
หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะทอน	๒	๑	๓	๒,๕๐๕	๑๑๐	๓,๓๘๕
รวม	๙	๘	๑๔	๗,๐๔๕	๑๒,๘๘๐	๘,๕๐๐

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน คิดเป็น ๙๘.๑๖ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือจึงไม่สามารถดำเนินการได้ เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า คิดเป็น ๙๘.๑๖ เปอร์เซ็นต์ แยกเป็น

- หมู่ที่ ๑	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๙
- หมู่ที่ ๒	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๘
- หมู่ที่ ๓	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๕
- หมู่ที่ ๔	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๙
- หมู่ที่ ๕	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๙
- หมู่ที่ ๖	อัตราการใช้ไฟฟ้า	ร้อยละ ๙๙

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒๖๑ จุด ครอบคลุมถนนทุกสายในเขตตำบล

๕.๓ การประปา

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถให้บริการได้ครอบคลุมของหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๖ แต่ไม่มีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาไม่เพียงพออยู่บ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปา ต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น และได้นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๖๓๖ หลังคาเรือน

(๒) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๕๐๐ - ๕๕๐ ลบ.ม. ต่อวัน

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีการใช้โทรศัพท์/สื่อวิทยุสาธารณะเพื่อใช้ในการสื่อสาร ประกอบด้วย

รายการ	จำนวน
โทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่	-
ชุมสายโทรศัพท์	-
หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการ	๖
รวม	๖

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีการใช้ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ ประกอบด้วย

(๑) มีสถานที่บริการไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ – เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

(๒) มีการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ให้บริการในพื้นที่ การดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินงานจากผู้ประกอบการนอกพื้นที่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ร้อยละ ๘๐ ของตำบลนาเกลือ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ที่สามารถทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๗๐ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร โดยผลผลิตทางการเกษตร/พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลนาเกลือ มีดังนี้

- ยางพารา ได้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ ๒๕๐ กิโลกรัม/ไร่
- ปาล์ม ได้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ ๓,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่

- อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร
- อาชีพรับจ้าง ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร
- อื่นๆ (ปลูกผัก ฯลฯ) ร้อยละ ๕ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร

๖.๒ การประมง

ประชาชนร้อยละ ๑๕ ของตำบลนาเกลือ ประกอบอาชีพประมง(ประมงชายฝั่ง เลี้ยงปลา/ปลากะชัง เลี้ยงกุ้ง) ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ ติดกับทะเลจึงสามารถทำการประมงได้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ประมงชายฝั่ง ร้อยละ ๗๕ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพประมง
- เลี้ยงปลา/ปลากะชัง ร้อยละ ๒๐ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร
- เลี้ยงกุ้ง ร้อยละ ๕ ของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพการเกษตร

๖.๓ การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค ฯลฯ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

ประเภทสัตว์	จำนวน (ตัว)
โค	๓๕๐
เป็ด	๓๐๐
ไก่	๖

สุกร	-
กระบือ	-
แพะ	๑๐๐
รวม	๗๕๖

๖.๔ การบริการ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีการบริการ ประกอบด้วย

โรงแรม	จำนวน	-	แห่ง
ร้านอาหาร	จำนวน	๓	แห่ง
โรงภาพยนตร์	จำนวน	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	จำนวน	-	แห่ง (ท่ารถ ๑ แห่ง)
ร้านเกมส์	จำนวน	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จะเป็นลักษณะการประกอบกิจการขนาดเล็กหรือกิจการในครอบครัว โดยสามารถแยกได้ดังนี้

- ร้านรับซื้อน้ำยาง จำนวน ๕ แห่ง
- กิจการผลิตยางแผ่นดิบ จำนวน ๑ แห่ง
- กิจการผลิตใบจาก จำนวน ๓ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- ร้านขายของชำ จำนวน ๑๓ แห่ง
- สถานีบริการน้ำมัน จำนวน - แห่ง
- บริษัท จำนวน - แห่ง
- ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า จำนวน - แห่ง
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน - แห่ง
- ตลาดสด จำนวน ๑ แห่ง
- โรงฆ่าสัตว์ จำนวน - แห่ง

กลุ่มอาชีพ/กลุ่มองค์กร/กลุ่มทุน

พื้นที่ตำบลนาเกลือมีกลุ่มองค์กร กองทุน และกลุ่มอาชีพ จำนวน ๓๔ กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มองค์กร/กลุ่มอาชีพ	จำนวน
กองทุนหมู่บ้าน	๖ กองทุน
กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๖ กลุ่ม
กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	๖ กลุ่ม
กองทุนบ้านมั่นคง	๑ กองทุน
กองทุนสวัสดิการชุมชน	๑ กองทุน
กองทุนหลักประกันสุขภาพ	๑ กองทุน
กลุ่มประมงพื้นบ้าน	๒ กลุ่ม
กลุ่มทำขนม	๑ กลุ่ม
กลุ่มปุยหมัก	๑ กลุ่ม
กลุ่มเพาะเห็ดนางฟ้า	๒ กลุ่ม
กลุ่มทำเครื่องแกง	๑ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว

บ้านหาดทรายขาว ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เริ่มจัดตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณ ๑๕๐ ปีมาแล้ว โดยในอดีตได้มีชาวจีนเดินทางมาจากประเทศจีนประมาณ ๓ - ๔ ครอบครัว โดยเริ่มแรกได้ตั้งรกรากอยู่ที่บ้านพระม่วง แต่ด้วยสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่บ้านพระม่วงที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งจะไม่บริโภคเนื้อหมู จึงได้เกิดการขับไล่ชาวจีนดังกล่าว จากบ้านพระม่วง พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เจ้าเมืองตรังในขณะนั้น จึงได้ให้ครอบครัวชาวจีนดังกล่าวย้ายไปอยู่ ณ บริเวณริมหาดนอกพื้นที่บ้านพระม่วง และจากการที่พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพเป็นหาดที่มีเนื้อทรายสีขาวละเอียดในเวลาตอนเที่ยงเมื่อทรายกระทบกับแสงแดดจะเกิดแสงสะท้อนอย่างสวยงาม จึงได้เรียกพื้นที่ดังกล่าวว่า “บ้านหาดทรายขาว” บ้านหาดทรายขาว มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๖๔๓ ไร่ หรือ ๑.๐๒ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านนาเกลือใต้ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาเกลือ

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านพระม่วง หมู่ที่ ๔ ตำบลนาเกลือ
 ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ แม่น้ำตรัง
 ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านแหลมสะท้อน หมู่ที่ ๖ ตำบลนาเกลือ

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายพลิชฐ์ สักกะพลางกูร	ประธานกรรมการ
๒. นายประมวล แซ่เหมี่	กรรมการ
๓. นายสมโชค พิทักษ์กาญจน์	กรรมการ
๔. นางสาวสุวารี สวัสดิ์	กรรมการ
๕. นางปาริษา อมรรพรพัทธ์	กรรมการ
๖. นายพะเยาว์ อนุเผ่า	กรรมการ
๗. นายสมโภช กล้าหาญ	กรรมการ
๘. นายประดิษฐ์ อนุเผ่า	กรรมการ
๙. นายเต็ก แซ่ฉั่ว	กรรมการ
๑๐. นางชนมล พรหมบัว	กรรมการ/เลขานุการ

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ

บ้านนาเกลือเหนือ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เริ่มจัดตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณ ๑๕๐ ปีมาแล้ว โดยในสมัยก่อนได้มีชาวจีนคนหนึ่งอพยพมาจากเมืองไทรบุรี เพื่อมาอาศัยอยู่ที่เมืองกันตัง ต่อมาได้แต่งงานกับภรรยาเป็นคนกันตัง แต่ญาติฝ่ายภรรยาไม่ชอบเพราะเป็นคนจน เป็นกรรมกร จึงพาภรรยาล่องเรือจากกันตังมายังทางใต้ของแม่น้ำตรัง และมาขึ้นเรือ ณ ที่แห่งหนึ่งจึงได้สร้าง ที่พักและเบิกที่นาเพื่อปลูกข้าวเลี้ยงชีพ แต่ที่นาบางส่วนได้มีน้ำเค็มท่วมถึงในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งน้ำจะเค็มจัด จึงแบ่งมาทำเป็นนาเกลือบางส่วนเพื่อนำเกลือไปแลกกับของใช้ที่เมืองกันตัง ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวถูก เรียกขานว่า “นาเกลือ” ส่วนคำว่า “นาเกลือเหนือ” เป็นเพราะพื้นที่ดังกล่าวอยู่ก่อนมาทางทิศเหนือ จึงได้เรียกว่า “บ้านนาเกลือเหนือ” ตั้งแต่นั้นมา บ้านนาเกลือเหนือ มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๑,๔๒๕ ไร่ หรือ ๒.๒๘ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ	ตำบลบางสัก
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านนาเกลือใต้ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาเกลือ
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	แม่น้ำตรัง
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านท่าไต้เมฆ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเกลือ และตำบลบางสัก

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายมนูญ ช่อเส้ง	ประธานกรรมการ
๒. นายอำนาจ บุญฤทธิ์	กรรมการ
๓. นายสมรักษ์ แซ่หลี	กรรมการ

๔. นายวุฒ ศรีประสิทธิ์	กรรมการ
๕. นายมานพ ศรีประสิทธิ์	กรรมการ
๖. นางเครือวัล มุลดบ	กรรมการ
๗. นางวิลาวรรณ แซ่หลี่	กรรมการ
๘. นายสมควร ศรีประสิทธิ์	กรรมการ
๙. นายวิมล แก้วชิต	กรรมการ
๑๐. นายประยูร ช่อเส้ง	กรรมการ/เลขานุการ

(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้

บ้านนาเกลือใต้ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เริ่มจัดตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณ ๑๕๐ ปีมาแล้ว โดยในสมัยก่อนได้มีชาวจีนคนหนึ่งอพยพมาจากเมืองไทรบุรี เพื่อมาอาศัยอยู่ที่เมืองกันตัง ต่อมาได้แต่งงานกับภรรยาเป็นคนกันตัง แต่ญาติฝ่ายภรรยาไม่ชอบเพราะเป็นคนจน เป็นกรรมกร จึงพาภรรยาล่องเรือจากกันตังมายังทางใต้ของแม่น้ำตรัง และมาขึ้นเรือ ณ ที่แห่งหนึ่งจึงได้สร้าง ที่พักและเบิกที่นาเพื่อปลูกข้าวเลี้ยงชีพ แต่ที่นาบางส่วนได้มีน้ำเค็มท่วมถึงในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งน้ำจะเค็มจัด จึงแบ่งมาทำเป็นนาเกลือบางส่วนเพื่อนำเกลือไปแลกกับของใช้ที่เมืองกันตัง ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวถูก เรียกขานว่า “นาเกลือ” ส่วนคำว่า “นาเกลือใต้” เป็นเพราะพื้นที่ดังกล่าวอยู่ก่อนมาทางทิศใต้จึงได้เรียกว่า “บ้านนาเกลือใต้” ตั้งแต่นั้นมา บ้านนาเกลือใต้ มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๑,๖๓๘ ไร่ หรือ ๒.๖๒ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านนาเกลือเหนือ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเกลือ
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านหาดทรายขาว หมู่ที่ ๑ ตำบลนาเกลือ
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	แม่น้ำตรัง
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านท่าไต้เมฆ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเกลือ

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายวิมล หลี่สู	ประธานกรรมการ
๒. นายสะดล ศรีทอง	กรรมการ
๓. นายมานพ แซ่จั่ว	กรรมการ
๔. นายอัสนาวี หวอตะเห	กรรมการ
๕. นางมะลิวัลย์ นาทุ่งนุ้ย	กรรมการ
๖. นายสม ดำเดิม	กรรมการ
๗. นายอับดุลตะเลบ บ้านควน	กรรมการ
๘. นายประเวศ ศรีทอง	กรรมการ
๙. นายมะหนด เพาะผล	กรรมการ
๑๐. นายดอน สะละ	กรรมการ/เลขานุการ

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง

บ้านพระม่วงเป็นหมู่บ้านบริเวณปากแม่น้ำตรังในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง มีสำเภาวานิชย์จีนลำหนึ่งจากเกาะปันงมาค้าขายในบริเวณดังกล่าว นายสำเภาได้ขอลูกชายตายายยากจนคู่หนึ่งไปเป็นบุตรบุญธรรมจนผ่านร้อนผ่านฝนมาได้ ๒๐ ฤดูกาล เด็กนั้นก็เจริญเติบโตและได้ชอบคบกับลูกสาวนายสำเภาจึงได้แต่งงานกันและเป็นนายสำเภาแทน เรือสำเภานี้ได้กลับมาค้าขายอีกครั้งที่บ้านพระม่วง ครั้นพอตายายพ่อแม่ตัวจริงรู้ข่าวเข้าก็ดีใจหวังจะไปเยี่ยมลูกชายให้สมดังคิดถึงด้วยความยากจนค้นแคนที่แม้แต่เสื้อผ้าที่ใส่ยังขาด จึงถือเอามะม่วงสุกลูกหนึ่งไปฝากลูกชาย แต่ก็ถูกลูกชายให้ลูกเรือออกมาขับไล่ไสส่งเพราะอับอายที่พ่อแม่ยากจน จนไม่อาจยอมรับได้ และอีกอย่างการเดินทางมาพระม่วงในครั้งนี้เขาได้พาภรรยาซึ่งตั้งท้องอยู่ด้วย ด้วยกลัวว่าความลับจะถูกเปิดเผยและเป็นที่รังเกียจของภรรยาตัวเอง เมื่อได้มารู้ข่าวว่าพ่อแม่ที่แท้จริงเป็นชาวประมงจนๆ เขาจึงสั่งให้ลูกเรือหันหัวเรือกลับออกสู่ทะเลอันดามัน สองตายายได้แต่ยืนตะลึง งง กับการกระทำของลูกจนมะม่วงหลุดหล่นจากมือยาย และด้วยโมโหของผู้เป็นพ่อจึงได้ผุดคำสาปแช่งลูกชายให้ประสบกับความหายนะ เมื่อเรือลำนั้นออกไปขอให้พายุให้อับปาง จนกระทั่งเรือสำเภาแล่นมาถึงบริเวณเกาะเกตราในปัจจุบันคลื่นลมทะเลปั่นป่วนและได้ซัดจนเรือสำเภาลำนั้นแตกอับปางตรงบริเวณเกาะที่มีรูปร่างคล้ายเรือสำเภาหันหัวเรือออกนอกฝั่ง เกาะนี้คือเกาะเกตราซึ่งเกตราแปลว่า สำเภา ส่วนบรรดาข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ หรือสัตว์เลี้ยงตลอดจนเครื่องประดับที่อยู่ในเรือลำนี้ต่างก็ลอยล่องไปตามแรงคลื่นกระจัดกระจายไปตาม เกาะต่างๆ กันทั่วท้องทะเลตามหมู่เกาะน้อยใหญ่ต่างๆ เช่น เกาะหมู่(เกาะสุกร) เกาะแหวน เกาะเชือก เกาะไหง เกาะม้า เกาะรอก เกาะกระดาน สำหรับนายสำเภาลอยมาติดอยู่ที่เกาะลิบงและภรรยาซึ่งกำลัง ตั้งท้องอยู่ลอยมาติดที่เกาะมุกด์ ซึ่งเกาะนี้เป็นเรื่องที่แปลกมากเมื่อมองจากด้านไหนก็เห็นเป็นรูปผู้หญิงนอนอยู่กลางน้ำ แล้วสองตายายก็สิ้นลมเพราะตรอมใจในเวลาต่อมา

หลังจากเห็นเหตุการณ์เรืออับปาง ต่อมาภายหลังมีต้นมะม่วงเกิดขึ้นที่บริเวณนี้ที่นำอัศจรรย์ผู้คนแปลกใจคือ กิ่งที่ยื่นออกมาทางทะเลนั้นมะม่วงมีรสหวาน ส่วนกิ่งด้านบนฝั่งมีรสเปรี้ยว (ผู้เฒ่าบอกว่ากิ่งที่ยื่นลงทะเลที่มีรสหวานนั้นเป็นส่วนของผู้เป็นแม่เพราะแม่นั้นไม่มีวันที่จะตัดสายสัมพันธ์กับลูกได้ และกิ่งที่อยู่บนฝั่งมีรสเปรี้ยว ผู้เฒ่าบอกว่าเป็นกิ่งของพ่อซึ่งเปล่งวาจาสาปแช่งออกไปไม่เหลือเยื่อใยให้กับลูก มะม่วงจึงมีรสเปรี้ยว)และในปัจจุบันมะม่วงได้ตายลง ยังมีแต่เพียงบ่อน้ำและตัวศาลชื่อ “ศาลโตะพระม่วง” ที่ชาวเรือต่างเชื่อกันว่าเป็นที่สถิตยของดวงวิญญาณ สามารถบังคับคลื่นลมได้ จึงเป็นที่มาของ “บ้านพระม่วง” ซึ่งในปัจจุบันเมื่อเรือประมงผ่านจะมีการจุดประทัดบนบานขอความปลอดภัยและโชคลาภที่ศาลโตะพระม่วง ทุกครั้ง บ้านพระม่วง มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๑,๒๑๘ ไร่ หรือ ๑.๙๔ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านหาดทรายขาว หมู่ที่ ๑ และ บ้านแหลมสะทอน หมู่ที่ ๖ ตำบลนาเกลือ
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ	แม่น้ำตรัง
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	แม่น้ำตรัง
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านแหลมสะทอน หมู่ที่ ๖ ตำบลนาเกลือ

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายสุนทร รักหิรัญ	ประธานกรรมการ
๒. นายสิทธิชัย รักหิรัญ	กรรมการ
๓. นายสวาท รាយ	กรรมการ
๔. นางสาวนงลักษณ์ คุ่มพิทักษ์	กรรมการ
๕. นายสมศักดิ์ ภูมิตา	กรรมการ
๖. นายเปลื้อง โต๊ะหะ	กรรมการ
๗. นายเสริม ภูมิตา	กรรมการ
๘. นายวิรัตน์ หวังเส้น	กรรมการ
๙. นางนงลักษณ์ รักหิรัญ	กรรมการ/เลขานุการ

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโต๊ะเมฆ

บ้านท่าโต๊ะเมฆ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยคำว่า โต๊ะเมฆ เป็นชื่อของ “นายเมฆ” ซึ่งเดินทางมาจากเมืองไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย ได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในหมู่บ้านนี้ ประกอบกับในหมู่บ้านได้มีท่าเรืออยู่หนึ่งแห่ง ซึ่งนายเมฆได้ใช้ท่าเรือดังกล่าวเป็นประจำในการประกอบอาชีพประมง จนเหมือนกับเป็นเจ้าของท่าเรือดังกล่าว ส่งผลให้ผู้คนจึงเรียกติดปากว่า ท่าโต๊ะเมฆ ท่า คือท่าเรือ โต๊ะ คือคำนำหน้านามของผู้อาวุโส เช่น โต๊ะอีหม่าน โต๊ะคอเต็บ โต๊ะบิหลัน เป็นต้น เมฆ คือชื่อนามของบุคคลผู้นี้ ดังนั้นคำว่า ท่าโต๊ะเมฆ คือท่าเรือของคนชื่อโต๊ะเมฆนั่นเอง และเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นมาเมื่อประมาณ ๒๐๐ ปี มาแล้ว จึงได้ใช้ชื่อ “ท่าโต๊ะเมฆ” เป็นชื่อหมู่บ้านเป็นต้นมา บ้านท่าโต๊ะเมฆ มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑,๒๑๑ ไร่ หรือ ๑.๙๓ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านนาเกลือเหนือ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเกลือ
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ	แม่น้ำตรัง
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านแหลมสะทอน หมู่ที่ ๖ ตำบลนาเกลือ
		บ้านนาเกลือใต้ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาเกลือ
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านสุไหงบาตู หมู่ที่ ๘ ตำบลเกาะลิบง

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายปรีชา หาดเด็น	ประธานกรรมการ
๒. นายซุ่น แซ่หลี	กรรมการ
๓. นายดล คงสมุทร	กรรมการ
๔. นางสุณี พลแสง	กรรมการ
๕. นายอุเสิน ด่อหล๊ะ	กรรมการ
๖. นายอับดุลฮาหลี ยูโส๊ะ	กรรมการ
๗. นายอับดุลการิม ยูโส๊ะ	กรรมการ
๘. นายสมศักดิ์ บุญญา	กรรมการ
๙. นายสมบูรณ์ แซ่หลี	กรรมการ/เลขานุการ

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะท้อน

บ้านแหลมสะท้อน ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เริ่มจัดตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณ ๑๕๐ ปีมาแล้ว โดยในอดีตได้มีตยายครอบครัวหนึ่ง ได้อพยพมาจากจังหวัดกระบี่ โดยได้เดินทางมาทางเรือและขึ้นฝั่งที่ทำเรือบริเวณหมู่บ้าน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีลักษณะเป็นรูปหกเหลี่ยม ประกอบกับมีต้นกระท่อนอยู่ต้นหนึ่ง สองตยายจึงได้ทำการปลูกบ้านอยู่ใต้ต้นกระท่อน และทำนาปลูกข้าว ทำประมง คนในพื้นที่จึงเรียกบริเวณดังกล่าวว่า “นาแหลมท่อน” และต่อมามีคนในพื้นที่มาสร้างบ้านเรือนในที่ดินบริเวณดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น จึงได้เรียนเป็น “บ้านแหลมสะท้อน” และได้ตั้งเป็นชื่อหมู่บ้านจนถึงปัจจุบันบ้านแหลมสะท้อน มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๗๔๐ ไร่ หรือ ๑.๑๑ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านในเขตพื้นที่การปกครองของตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

อาณาเขตของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านหาดทรายขาว หมู่ที่ ๑ และ บ้านนาเกลือใต้ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาเกลือ
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ	ทะเล และ ตำบลเกาะลิบง
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านหาดทรายขาว หมู่ที่ ๑ และ บ้านพระม่วง หมู่ที่ ๔ ตำบลนาเกลือ
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับ	บ้านท่าไตะเมฆ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเกลือ

ทำเนียบผู้นำ/ประชาคม ประกอบด้วย

๑. นายสัมพันธ์ หลีเอิบ	ประธานกรรมการ
๒. นายถนัด หนูน้อย	กรรมการ
๓. นายสุวัฒน์ หวังเส้น	กรรมการ
๔. นายประสาน สันติมิตร	กรรมการ
๕. นายวิสุทธิ เหลี่ยมแหละ	กรรมการ
๖. นางบุหงา หลีเอิบ	กรรมการ
๗. นายวิเชียร แต่วา	กรรมการ
๘. นายสุริยัน สุหรื่น	กรรมการ
๙. นายนพพร สุหรื่น	กรรมการ
๑๐. นายเกียรติศักดิ์ สุหรื่น	กรรมการ/เลขานุการ

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๐ ไร่ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ฝรั่งพารา.....	..๑๖.. ครัวเรือน ..๓๐๐.. ไร่	..๓๒๐.. กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓ บาท/ไร่	..๑๖๖.๔ บาท/ไร่
	สวน กล้วยน้ำมือน้ำ	..๓.. ครัวเรือน ..๓๓.. ไร่	..๓๐๐.. กก./ไร่	..๓,๕๐๐.. บาท/ไร่	..๑,๐๕๐ บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ

มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๒๘๕...ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน..ยางพารา....	..๑๐๕..ครัวเรือน ..๘๗๕..ไร่	..๓๒๐..กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓..บาท/ไร่	..๑๖๖.๔..บาท/ไร่
	สวน..ปาล์มน้ำมัน..	..๑๐..ครัวเรือน ..๔๑๐..ไร่	..๓๐๐..กก./ไร่	..๓,๕๐๐..บาท/ไร่	..๑,๐๕๐..บาท/ไร่
	สวน.....	..-..ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	..-..ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้

มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๓๘๘...ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน..ยางพารา....	..๑๕๐..ครัวเรือน ..๑๒๓๘..ไร่	..๓๒๐..กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓..บาท/ไร่	..๑๖๖.๔..บาท/ไร่
	สวน..ปาล์มน้ำมัน..	..๑๐..ครัวเรือน ..๑๕๐..ไร่	..๓๐๐..กก./ไร่	..๓,๕๐๐..บาท/ไร่	..๑,๐๕๐..บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง

มีพื้นที่ทั้งหมด ๙๖๘๘ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ..ยางพารา.....	..๑๗๐.. ครัวเรือน ..๗๘๘.. ไร่	..๓๒๐.. กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓ บาท/ไร่	..๑๖๖.๔ บาท/ไร่
	สวน ..ปาล์มน้ำมัน.....	..๑๕.. ครัวเรือน ..๑๘๐.. ไร่	..๓๐๐.. กก./ไร่	..๓,๕๐๐.. บาท/ไร่	..๑,๐๕๐ บาท/ไร่
	สวน.....-.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....-.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านท่าไต้เมฆ

มีพื้นที่ทั้งหมด...๑.๑๑๑...ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน..ยางพารา....	...๘๕...ครัวเรือน ...๖๖๑...ไร่	...๓๒๐...กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓...บาท/ไร่	...๑๖๖.๕...บาท/ไร่
	สวน..ปาล์มน้ำมัน..	...๒๐...ครัวเรือน ...๓๕๐...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๑,๐๕๐...บาท/ไร่
	สวน.....	...-...ครัวเรือน ...-...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	...-...ครัวเรือน ...-...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	...-...ครัวเรือน ...-...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	...-...ครัวเรือน ...-...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	...-...ครัวเรือน ...-...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะท้อน

มีพื้นที่ทั้งหมด ๕๕๐ ไร่ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ..ยางพารา.....	...๘๐... ครัวเรือน ...๔๕๐... ไร่	...๓๒๐... กก./ไร่	๑๘,๐๘๗.๓ บาท/ไร่	...๑๖๖.๔ บาท/ไร่
	สวน ..ปาล์มน้ำมัน ..	...๑๐... ครัวเรือน ...๑๐๐... ไร่	...๓๐๐... กก./ไร่	...๓,๕๐๐... บาท/ไร่	...๑,๐๕๐ บาท/ไร่
	สวน.....-.....	...-... ครัวเรือน ...-... ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....-.....	...-... ครัวเรือน ...-... ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	...-... ครัวเรือน ...-... ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	...-... ครัวเรือน ...-... ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	...-... ครัวเรือน ...-... ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว มีพื้นที่ทั้งหมด...๖๔๓...ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร			หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทำราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-
☒ ๒. อ่างเก็บน้ำ	๑	-	๑	ลำดับที่ ๑
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-
☐ ๔. สระ	-	-	-	-
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				

☒ ม.ค.
☒ ก.พ.
☒ มี.ค.
☒ เม.ย.
☒ พ.ค.
☐ มิ.ย.
☐ ก.ค.
☐ ส.ค.
☐ ก.ย.
☐ ต.ค.
☐ พ.ย.
☐ ธ.ค.

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ มีพื้นที่ทั้งหมด...๑๔๒๕ ไร่...มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร			หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	-	-	-	-
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-
☒ ๔. สระ	๒	-	๒	ลำดับที่ ๑
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				

☒ ม.ค.
☒ ก.พ.
☒ มี.ค.
☒ เม.ย.
☒ พ.ค.
☐ มิ.ย.
☐ ก.ค.
☐ ส.ค.
☐ ก.ย.
☐ ต.ค.
☐ พ.ย.
☐ ธ.ค.

(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๖๓๘...ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร				หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด	
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ			
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-		
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-		
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-		
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-		
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-		
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-		
☒ ๒. อ่างเก็บน้ำ	๒	-	๒	ลำดับที่ ๑		
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-		
☒ ๔. สระ	๒	-	๒	ลำดับที่ ๒		
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-		
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-		
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๒๑๘...ไร่...มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร			หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	-	-	-	-
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-
☐ ๔. สระ	-	-	-	-
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				

☒ ม.ค.
☒ ก.พ.
☒ มี.ค.
☒ เม.ย.
☒ พ.ค.
☐ มิ.ย.
☐ ก.ค.
☐ ส.ค.
☐ ก.ย.
☐ ต.ค.
☐ พ.ย.
☐ ธ.ค.

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๒๑๑...ไร่...มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร			หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	-	-	-	-
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-
☐ ๔. สระ	-	-	-	-
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				

☒ ม.ค.
☒ ก.พ.
☒ มี.ค.
☒ เม.ย.
☒ พ.ค.
☐ มิ.ย.
☐ ก.ค.
☐ ส.ค.
☐ ก.ย.
☐ ต.ค.
☐ พ.ย.
☐ ธ.ค.

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะท้อน มีพื้นที่ทั้งหมด ๗๕๐ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร			หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำ ทางการเกษตร ไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	-	✓	ตั้งแต่ ๑๐.๑ มิลลิเมตร ถึง ๓๕.๐ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		ลำดับ ความสำคัญ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☐ ๑. แม่น้ำ	-	-	-	-
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	-	-	-	-
☐ ๓. คลอง	-	-	-	-
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	-	-	-	-
☐ ๕. น้ำตก	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง	-	-	-	-
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	-	-	-	-
☐ ๓. ฝาย	-	-	-	-
☒ ๔. สระ	๑	-	๑	ลำดับที่ ๑
☐ ๕. คลองชลประทาน	-	-	-	-
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)	-	-	-	-
๖.๑)				
๖.๒)				
๖.๓)				

☒ ม.ค.
☒ ก.พ.
☒ มี.ค.
☒ เม.ย.
☒ พ.ค.
☐ มิ.ย.
☐ ก.ค.
☐ ส.ค.
☐ ก.ย.
☐ ต.ค.
☐ พ.ย.
☐ ธ.ค.

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านหาดทรายขาว มีพื้นที่ทั้งหมด.....๖๔๓.....ไร่ มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	-	-	-	-	-	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	-	-	-	-	-	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)						
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ มีพื้นที่ทั้งหมด.....๑,๔๒๕.....ไร่ มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	-	-	-	-	-	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๙	๙	-	-	๙	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)	๑	๑	-	-	๑	
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๖๓๘...ไร่...มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๑	๑	-	-	๑	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๑๕	๑๕	-	-	๑๕	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)	๑	๑	-	-	๑	
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๒๑๘...ไร่...มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	-	-	-	-	-	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	-	-	-	-	-	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)	-	-	-	-	-	
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโตะเมฆ มีพื้นที่ทั้งหมด...๑,๒๑๑...ไร่...มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๑	๑	-	-	๑	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๗	๗	-	-	๗	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)	๑	๑	-	-	๑	
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะท้อน มีพื้นที่ทั้งหมด...๗๔๐...ไร่...มีข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำอุปโภค บริโภคตลอดทั้งปี		หากไม่เพียงพอหมู่บ้าน นี้มีน้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	-	-	-	-	-	☒ ม.ค. ☒ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๖	๖	-	-	๖	
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)	๑	๑	-	-	๑	
๔.๔ ประปาหมู่บ้าน(ของการประปา ส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-	-	-	
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ของตำบลนาเกลือโดยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ ๗๕ นับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ ๒๐ และนับถือศาสนาอื่น คิดเป็นร้อยละ ๕ โดยในพื้นที่ตำบลนาเกลือ มีสถาบันและองค์กรทางศาสนา ประกอบด้วย

- (๑) วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย
- สำนักสงฆ์นาเกลือเหนือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ
 - สำนักสงฆ์นาเกลือใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้
- (๒) มัสยิด จำนวน ๕ แห่ง ประกอบด้วย
- มัสยิดนาเกลือใต้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านนาเกลือใต้
 - มัสยิดอัลเอียะซาน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง
 - มัสยิดดารุสซาลาม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านพระม่วง
 - มัสยิดท่าไต้ะเมฆ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าไต้ะเมฆ
 - มัสยิดแหลมสะท้อน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านแหลมสะท้อน
- (๓) โบสถ์คริสต์ จำนวน ๑ แห่ง ประกอบด้วย
- โบสถ์คริสต์นาเกลือเหนือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านนาเกลือเหนือ

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ในพื้นที่ของตำบลนาเกลือมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดั้งเดิม ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี ดังนี้

๑. ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัว ประมาณเดือน เมษายน
๒. ประเพณีการปฏิบัติศาสนกิจเดือนรอมฎอน(ถือศีลอด) ประมาณเดือน มิถุนายน
๓. ประเพณีวันเข้าพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม
๔. ประเพณีวันอารีรายอ ประมาณเดือน สิงหาคม
๕. ประเพณีถือศีลกินเจ ประมาณเดือน กันยายน
๖. ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ประมาณเดือน ตุลาคม
๗. ประเพณีวันออกพรรษา ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในพื้นที่ของตำบลนาเกลือภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน และศูนย์การเรียนรู้ ต่างๆ ประกอบด้วย

- ศูนย์การเรียนรู้การบริหารจัดการยางพาราชุมชน จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์เรียนรู้ชุมชนตำบลนาเกลือ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรตำบลนาเกลือ จำนวน ๑ แห่ง
- บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๒ หลัง

ภาษาถิ่น

ประชาชนในพื้นที่ของตำบลนาเกลือร้อยละ ๙๘ พูดภาษาใต้ และร้อยละ ๒ พูดภาษากลาง (เนื่องจากเดินทางมาทำงานในพื้นที่หรือมีครอบครัวเป็นคนในพื้นที่)

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ในพื้นที่ของตำบลนาเกลือถือเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรทางทะเล ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์จากอาหารทะเลถือเป็นสินค้าที่เป็นที่ต้องการของประชาชนทั่วไป ได้แก่ กุ้งแห้ง ปลาเค็ม ปลาแดดเดียว กะปิ

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

ตำบลนาเกลือ เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่ต้องประสบกับปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค มาเป็นเวลานาน โดยสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมหาดฝั่งทะเล ซึ่งประกอบไปด้วย ๖ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๓๒๒ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑,๑๑๗ ครัวเรือน ด้วยปัจจัยสภาพพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นที่ราบริมหาดฝั่งทะเล จึงไม่สามารถหาแหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภค ประกอบกับน้ำบาดาลในพื้นที่มีไม่เพียงพอ อีกทั้งคุณภาพของน้ำไม่สามารถนำมาใช้ได้ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง โดยในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีแหล่งน้ำ ประกอบด้วย

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ฝั่งแม่น้ำตรังติดทะเลเป็นปากน้ำ (เป็นน้ำเค็มไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคบริโภคได้)

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อน้ำตื้น	๒๘๘	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๔	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ	๓	แห่ง
- สระ	๔	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

ตำบลนาเกลือ มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมหาดฝั่งทะเล พื้นที่ป่าจึงเป็นป่าชายเลน มีต้นโกงกางเป็นไม้ท้องถิ่นที่ขึ้นปกคลุมในพื้นที่ป่าดังกล่าว โดยมีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

๙.๓ ภูเขา

ด้วยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือไม่มีภูเขา เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมหาดฝั่งทะเล เป็นป่าชายเลนมีต้นโกงกางเป็นไม้ท้องถิ่นที่ขึ้นปกคลุมในพื้นที่ป่าดังกล่าว ประกอบกับพื้นที่ราบได้ถูกประชาชนในพื้นที่ใช้ในการทำการเกษตร และทำสวน

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลนาเกลือส่วนมากเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับเพาะปลูก ทำการเกษตร ที่อยู่อาศัย ทำการประมง และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ สภาพพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นที่ราบริมหาดฝั่งทะเล ไม่สามารถหาแหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตร ประกอบกับน้ำบาดาลในพื้นที่มีไม่เพียงพอ อีกทั้งคุณภาพของน้ำไม่สามารถนำมาใช้ได้ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในช่วง ฤดูแล้ง ประกอบกับปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหาคณะผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กร และส่วนราชการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยที่ประชุมได้เสนอรูปแบบการบริหารจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม กล่าวคือ มอบหมายให้กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาเกลือ จัดตั้งธนาคารขยะชุมชนตำบลนาเกลือ เพื่อรับซื้อขยะในวันที่ ๕ ของทุกเดือน (ซึ่งจะตรงกับวันที่ทางกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาเกลือได้นัดให้สมาชิกของกองทุนมาชำระเงินสมทบจากสมาชิก วันละบาท) ณ ศูนย์ประสานงานโดยมีกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ และองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือเป็นหน่วยสนับสนุนในการดำเนินงานทั้งเรื่องของกิจกรรมสร้างเสริมพฤติกรรมและจิตสำนึกในการคัดแยกขยะให้แก่ประชาชน และช่วยลดปริมาณขยะในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลนาเกลือ หรือการสนับสนุนบุคลากรในสังกัดเพื่อร่วมดำเนินงาน

๑๐. ศักยภาพการพัฒนาของตำบลนาเกลือ

๑๐.๑ จุดเด่นของตำบล

๑. มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีที่ดินสาธารณะประโยชน์ค่อนข้างมาสามารถใช้ในการก่อสร้างหรือทำประโยชน์เพื่อบริการสาธารณะ ตลอดจนชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนา และมีความตื่นตัวในเรื่องการปกครองท้องถิ่น
๒. ประชาชนประกอบอาชีพการเกษตร โดยเฉพาะการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม และอาชีพประมง ทำให้มีรายได้ค่อนข้างแน่นอน มีการรวมตัว/รวมกลุ่มของเกษตรกร/กลุ่มอาชีพ พร้อมทั้งมีแหล่งเงินทุนและหน่วยงานที่สามารถเข้ามาเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงในการทำกิจกรรม
๓. ตำบลนาเกลือให้การสนับสนุนการจัดกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกายเกือบทุกหมู่บ้าน มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกาย
๔. ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีอัตราการเรียนรู้นั่งสืออยู่ในเกณฑ์ดี และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาขึ้นไป มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเพิ่มเติม ประชากรวัย ๔ - ๑๘ ปี ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง แม้ว่าจะไปศึกษาในตัวเมืองใหญ่ข้างเคียง มีสถานการศึกษาในระดับประถมศึกษาในพื้นที่จำนวน ๓ โรงเรียน สามารถรองรับเด็กได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
๕. คุณลักษณะของพื้นที่การเกษตรเหมาะแก่การเพาะปลูก และมีพื้นที่รองรับการใช้ประโยชน์มาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์ที่ดี
๖. มีแหล่งเรียนรู้ชุมชน ที่สามารถให้บริการประชาชนในการค้นคว้าหาความรู้ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านการเกษตร ฯลฯ
๗. ผู้นำท้องที่ท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี

๑๐.๑ จุดด้อยของตำบล

๑. สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมชายฝั่งทะเล จึงไม่สามารถหาแหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ประกอบกับน้ำบาดาลในพื้นที่มีไม่เพียงพอ อีกทั้งคุณภาพของน้ำไม่สามารถนำมาใช้ได้ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง
๒. ระบบคมนาคมขนส่งยังคงขาดความสะดวก ถนนหลายสายภายในหมู่บ้านมีสภาพพื้นผิวเป็นหลุม เป็นบ่อ บางสายแคบ ขาดความปลอดภัยในการใช้เส้นทางคมนาคมเท่าที่ควร ทำให้การคมนาคมยังขาดความสะดวก และไม่ได้มาตรฐาน
๓. ระบบสาธารณูปโภคไม่ว่าจะเป็น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ยังคงไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่ เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมชายฝั่งทะเล จึงไม่สามารถหาแหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ประกอบกับการดำเนินงานในการขยายเขตไฟฟ้าและโทรศัพท์สาธารณะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง ซึ่งงบประมาณที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ดำเนินการได้
๔. ประชาชนไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน มีการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ อีกทั้งพื้นที่รับผิดชอบมีอาณาเขต กว้างมากทำให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง
๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับกลไกราคาของตลาด ไม่สามารถกำหนดราคา เองได้ กลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็ง ขาดศักยภาพและพัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตรทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองกับพ่อค้า
๖. ขาดสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในระดับหมู่บ้าน/ตำบล
๗. คุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่ยังด้อยกว่าสถาบันการศึกษาในตัวเมืองใหญ่ข้างเคียง ส่งผลให้นิยมออกไปศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่นนอกพื้นที่ตำบลนาเกลือ
๘. การเพิ่มขึ้นของประชากร ในอนาคตอาจส่งผลให้เกิดปัญหามูลฝอยชุมชน ตลอดจน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ยังขาดการฟื้นฟูและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง
๙. การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังขาดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ไม่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำ ร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูล ในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น

ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตร กับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอก จากนั้นในอีกด้านหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยง

สำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรป นั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่ม ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการ ด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน

อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่าย

ด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับ ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก มาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุน เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้อง กับประเด็น

ปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะ ให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการ ยอมรับร่วมกัน ในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพ ภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมือง หรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหาร มีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสม กับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและ นำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหา ทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการ บรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและ

คนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขต อำนาจอธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นการละเมิดของโลกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถเห็นอกเห็นใจเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการดำเนินงานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๔ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของ ทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก
 - ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับตัวสู่การทำเกษตรยั่งยืน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตร ที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย
 - ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น
 - ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ
- (๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา
- (๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้ง มีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลาออกจากรัฐธรรมนูญ ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทาง ในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ มีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่

การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลผลิตภาพ การผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการแข่งขันเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิด

ความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวน ไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑

มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มี

สัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ ไร่ เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะ ความเป็นอยู่ด้อยที่สุด ประมาณ ๑๙.๑ ไร่ นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ ไร่

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ ไร่

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ ไร่ ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยกว่ายังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็น

แผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหา ความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนาเกลือ การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความ

ต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ททรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศ มีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมือง ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้

อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิฉินคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษากฎจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่ง

ประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามี

แนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการเงิน การคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่า

ร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคยุคสมัยมากขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขึ้นปฐมน แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้าง

การเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มี

การจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคน และแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์

การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม โดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความ

ร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้การลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการน้ำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการ

จัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอ ต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน(ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง)

จังหวัดตรังจัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นการกำหนดแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน คือ ร่วมกัน เกื้อหนุน และเชื่อมโยง

วิสัยทัศน์

“การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก
บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและภาคการเกษตรภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงการคมนาคมกับต่างประเทศ
- เพิ่มขีดความสามารถด้านความมั่นคง และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความเชื่อมั่นให้กับพี่น้องประชาชนและนักท่องเที่ยว
- สร้างเศรษฐกิจให้สมดุลเพื่อยกระดับความเป็นอยู่และมาตรฐานคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่น
- การบูรณาการและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่ความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
- การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรให้เกิดความยั่งยืน

เป้าประสงค์

- สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร
- สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
- สร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลอย่างยั่งยืน
- พัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน	๑.๑ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม ๑.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์อันดามัน มีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาด เชื่อมโยง วิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๑.๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ ๑.๔ บริหารจัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตรประมงและปศุสัตว์ มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	๒.๑ ปรับปรุงประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมงและปศุสัตว์เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต ๒.๒ นำนางวิจัย และนวัตกรรมมาต่อยอดสู่การพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มและสร้างมูลค่า ๒.๓ ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาดให้เกษตรกร โดยเฉพาะการ

	เข้าถึง/รับรู้ข้อมูลทางการตลาด ๒.๔ การส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อความเข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการบริการด้านการท่องเที่ยว	๓.๑ การพัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งระดับสากลและระดับชุมชน ให้มีมาตรฐาน และมีจำนวนเพียงพอต่อความเติบโตในสาขาการท่องเที่ยว ๓.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวตาม หลักธรรมาภิบาล ๓.๓ พัฒนาขีดความสามารถการบริการ การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้กับชุมชน และ สนับสนุนการเชื่อมโยงภาคธุรกิจเอกชนกับชุมชนในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยว

๑.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดตัง

วิสัยทัศน์

“ตังเมืองแห่งความสุขบนฐานการเกษตร

อุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ให้มีความมั่นคงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
๒. พัฒนาสังคม การศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีบนความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน
๕. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและส่งเสริมการศึกษา เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
๓. ฐานทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์และมีสิ่งแวดล้อมที่ดีตลอดจนมีการบริหารจัดการ แบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน	๑. พัฒนาการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้มั่นคงตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ๓. จัดหาแหล่งน้ำเพิ่มเติมสำหรับด้านการเกษตรอุปโภค-บริโภค ๔. ส่งเสริมและ พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญ

	๕. ส่งเสริมธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้มี คุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว ๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยว ๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพในการ แข่งขัน ๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การตลาดสมัยใหม่และพัฒนาสื่อ ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคง ทางสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิตและ การศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	๑. เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย ปลอดภัยเสียสละและอบายมุข ๒. เสริมสร้างสังคมคุณธรรม ศาสนธรรม และประเพณี วัฒนธรรม ๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านใน ขับเคลื่อนตำบลสร้างสุขให้ครบทุกพื้นที่ตำบล ๔. ส่งเสริมอาชีพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่ผู้มีรายได้น้อย ๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเป้าหมายทุกช่วงวัย รวมถึงแรงงานในระบบและนอกระบบ แรงงานผู้สูงอายุ และ แรงงานคนพิการ ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี ๖. พัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนให้เข้มแข็งครอบคลุมทั้งจังหวัด ๗. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าว ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ๘. ส่งเสริมการมีสุขภาวะที่ดีแบบองค์รวมให้เกิดชุมชนสุขภาวะ (๕ ดี) ๙. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ และควบคุมปัจจัย เสี่ยงด้านสุขภาพ และลดการเกิดอุบัติเหตุ ๑๐. พัฒนาระบบบริการสุขภาพปฐมภูมิ เชื่อมโยงระดับทุติยภูมิ และตติยภูมิ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น ๑๑. พัฒนาการศึกษาระดับและแก้ไขปัญหาลดเด็กและเยาวชน แบบบูรณาการ ๑๒. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาคุณภาพประชาชน ทุกช่วงวัย ๑๓. สนับสนุนให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ ๑๔. ส่งเสริมการฝึกอาชีพระยะสั้นเพื่อเพิ่มทักษะและการ ประกอบอาชีพเสริม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการ	๑. ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและส่งเสริมการปลูกป่าแบบ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน	บูรณาการ ๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ แม่น้ำลำคลอง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ๔. บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการขยะแบบบูรณาการและเป็นระบบ ๖. ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
---	---

๑.๔ กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง

“เป็นองค์กรหลักในการประสานพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเชิงคุณภาพ
สืบสานภูมิปัญญา สู่การพัฒนาสังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน”

กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์พลังงาน และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุขของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๑.๑ ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่าเทียบเรือ ขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ ๑.๒ พัฒนาระบบจราจร ๑.๓ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค ๑.๔ พัฒนาระบบขนส่ง ๑.๕ พัฒนางานวางผังเมือง ๑.๖ ก่อสร้างปรับปรุงระบบคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว ๑.๗ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นมารีน่าแห่งอันดามันและการท่องเที่ยวชุมชน ๑.๘ การส่งเสริมความรู้ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ชาวต่างชาติที่มีอยู่ในจังหวัดตรัง ๑.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม	๒.๑ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ ๒.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ๒.๓ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๒.๔ พัฒนาศักยภาพบุคลากร ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูล การวิจัย การใช้ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ๒.๖ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทุกระดับ ๒.๗ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน ฯลฯ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓.๒ ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน ๓.๔ สนับสนุนให้มีการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และชุมชน ฯลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการอนุรักษ์พลังงานและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๒ ฝักระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๓ บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๔ จัดระบบบำบัดน้ำเสีย ๔.๕ บำบัดและจัดการขยะ ๔.๖ ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์พลังงาน ฯลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕.๑ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการอยู่ดีมีสุขของท้องถิ่น	๖.๑ สนับสนุนและส่งเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยในภาคการเกษตร โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๖.๒ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน ๖.๓ สนับสนุนการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ๖.๔ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ๖.๕ ส่งเสริมการจัดการความรู้ เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ฯลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	๗.๑ สนับสนุนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดี ฯลฯ

๑.๕ แผนพัฒนาอำเภอ

วิสัยทัศน์

“สวรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาการเกษตรสู่สากล”

พันธกิจ

๑. บูรณาการและดำเนินการแก้ไขปัญหาคาความยากจนโดยอำนวยการบริหารราชการทุก ภาคส่วน
๒. เสริมสร้างการอำนวยความสะดวก ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม
๓. ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริการประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. เสริมสร้างความมั่นคงภายใน พัฒนางานข่าวกรอง และโครงการสื่อสาร รวมทั้งการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ยังไม่มีสถานภาพที่ชัดเจน
๕. จัดระเบียบชายแดนและบูรณาการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
๖. สนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. การขับเคลื่อนการดำเนินนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติในระดับอำเภอ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรและ OTOP
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ
๔. การเสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
๒. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน
๓. เพิ่มรายได้จาก OTOP
๔. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่ได้มาตรฐาน
๕. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. มีการวิจัยพัฒนาระบบนิเวศพื้นที่แหล่งน้ำ และแหล่งท่องเที่ยว ปีละ ๓ แห่ง
๗. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง
๘. สร้างความพึงพอใจและความมั่นใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ
๙. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรและองค์กรให้อยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

๑.๖ นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การพัฒนาขององค์การบริหารตำบลนาเกลือ ได้ถูกกำหนดให้บริหารจัดการ ตลอดจนปฏิบัติงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขและสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี ประกอบด้วย ภาคประชาชน ผู้นำชุมชน และส่วนราชการในพื้นที่ โดยนโยบายที่กำหนดไว้มีทั้งหมด ๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีแนวทางดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนา ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ตลอดจนจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ให้ได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

๑.๒ จัดให้มีและบำรุงรักษาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค ให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๑.๓ สร้างและบำรุงรักษาถนนทุกสาย ทั้งเส้นทางสายหลักและทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน โดยจะปรับปรุงให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐาน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี

๑.๔ สร้างและปรับปรุงระบบน้ำประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั้งตำบล โดยการขยายเขตระบบประปา ก่อสร้างและปรับปรุงประปาหมู่บ้าน และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารระบบประปาหมู่บ้าน

๑.๕ สร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ โดยเพิ่มหรือพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคหรือเพื่อใช้ในการเกษตรให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง

๑.๖ ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ลดรายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับ โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ตลอดจนมุ่งเน้นพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืนโดยมีแนวทางดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกร ตลอดจนช่วยเหลือผู้ที่กำลังปรับเปลี่ยนเครื่องมือ เปลี่ยนอาชีพ ตามแนวนโยบายของภาครัฐ

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ศักยภาพของคน ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒.๔ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แบบพอเพียง นำไปสู่การเป็นชุมชนแบบพึ่งตนเอง

๒.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๒.๖ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

๒.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยว

๓. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการศึกษานอกระบบ ส่งเสริมจริยธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น และรักษาประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืน โดยมีแนวทางดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร ตลอดจนเพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร

๓.๒ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำตำบล และมีบริการสัญญาณ Wifi

๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๔ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๓.๕ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้น่าอยู่และมีประสิทธิภาพ

๓.๖ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด

๓.๗ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย เด็กๆ ในศูนย์มีสุขภาวะที่ดี ส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง ๔ ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

๔. ด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

รณรงค์สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบล ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าสูงสุด นำไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ ควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางดังนี้

๔.๑ ดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ไม่ให้เกิดมลพิษต่อชุมชน โดยมุ่งเน้นการบำบัดและจัดการขยะอย่างมีระบบ

๔.๒ ส่งเสริมและปรับปรุงระบบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบำบัด และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์

๔.๓ สร้างเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าสูงสุด โดยส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือน

๔.๔ ปรับภูมิทัศน์สถานที่สำคัญ บริเวณสองข้างทาง รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมถนนสวย สำนักงานน่าอยู่ หรือกิจกรรมหน้าบ้านหน้ามอง

๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม

๕. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ตำบลนาเกลือเป็นชุมชนที่ น่าอยู่ น่าอาศัย และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมุ่งพัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของ เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีแนวทางดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกระดับ สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาส

๕.๒ สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความอบอุ่นให้แก่ครอบครัว

๕.๓ ส่งเสริมการสร้างตำบลนาเกลือที่น่าอยู่ น่าอาศัย ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีของประชาชนในพื้นที่ โดยปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อชุมชน

๕.๔ ส่งเสริมด้านสาธารณสุข จัดให้มีรถบริการฉุกเฉิน ตลอดจนดูแลด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน เสริมสร้างระบบป้องกันโรค การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน บรรเทาสาธารณภัย และการป้องกันระงับโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่

๕.๕ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ การสังคมสงเคราะห์ ด้านคุณภาพชีวิต แก่ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส

๕.๖ สนับสนุนนโยบายภาครัฐบาล ในการป้องกัน ปรามปรามและบำบัดยาเสพติด รวมทั้งจัดให้มีสนามกีฬา/ลานกีฬาที่ได้มาตรฐานและมีการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับหมู่บ้านและตำบล เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับอำเภอ/จังหวัด

๖. ด้านการเมืองการบริหาร

บริหารงานโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี เกิดผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าของภารกิจ โดยมีแนวทางดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนให้ประชาชนคมองค์กรประชาชน โดยการ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อประชาชนชาวตำบลนาเกลือ”

๖.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ประชาชนแสดงออกความคิดเห็น ผ่านเวทีประชาคมทุกระดับ ตลอดจนส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น

๖.๓ ปรับเปลี่ยนกระบวนการ หรือวิธีการทำงาน โดยนำการบริหารงานแนวใหม่ มาใช้ ตลอดจนจัดระบบการบริหาร และการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๖.๔ สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของพนักงาน สมาชิกสภาฯ และผู้บริหาร ให้ได้รับการฝึกอบรมได้เพิ่มพูนความรู้ทักษะ และมีประสบการณ์ในการทำงานมากยิ่งขึ้น

๖.๕ บริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรักษาวินัยทางการคลังพัฒนารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยการปรับปรุงระบบการจัดการเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

๖.๖ ดำเนินการก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง อาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ตลอดจนจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของพนักงานและเจ้าหน้าที่ให้พร้อมปฏิบัติงานหน้าที่บริการประชาชนตำบลนาเกลือ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ได้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ โดยมุ่งเน้นการดำเนินงานภายใต้หลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว พร้อมทั้งนำจุดแข็ง และศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตำบล เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวภายในตำบล ควบคู่กับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ ภาคการเกษตร ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบ

คมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตำบล

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปี ระหว่าง พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาเกลือ ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์ในการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ๒๐ แนวทางการพัฒนา โดยให้ความสำคัญในการ พัฒนาทุกด้านควบคู่กันไป ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์ และ พันธกิจการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการดี คนมีคุณภาพ เปิดโอกาสการศึกษา และกีฬาสดยาเสพติด ส่งเสริมเศรษฐกิจระดับรากหญ้า นำพาชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วม ตลอดจนสืบสานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น”

พันธกิจการพัฒนา

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค ให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ศักยภาพของคน ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์ การจัดสวัสดิการสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๕. ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบรรเทาสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่ และการป้องกันระงับโรคติดต่อ
๖. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการกีฬา
๗. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีของชุมชน
๘. สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่าเทียบเรือ ๑.๒ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ๑.๓ ขยายเขต ติดตั้ง ปรับปรุงบำรุงรักษาไฟฟ้า แสงสว่างสาธารณะ	กองช่าง กองช่าง กองช่าง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ๒.๒ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และเพิ่ม ศักยภาพการท่องเที่ยว	สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด , กองช่าง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทุกระดับ ๓.๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน ๓.๓ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๒ ฝึกระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๓ บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๔ บำบัดและจัดการขยะ	สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด , กองช่าง
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	๕.๑ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ ๕.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ๕.๓ ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๕.๔ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การเมืองการบริหาร	๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	สำนักงานปลัด
	๖.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง
	๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง
	๖.๔ สนับสนุนให้มีการประสานงานระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง

๒.๓ เป้าประสงค์

๒.๓.๑ ระบบคมนาคมขนส่งมีความสะดวก

๒.๓.๒ ระบบสาธารณสุขปลอดภัย ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒.๓.๓ ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๔ ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านอาชีพและมีรายได้ที่เพียงพอต่อค่าครองชีพ

๒.๓.๕ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สุขภาพร่างกายแข็งแรงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๓.๖ พัฒนาด้านการศึกษาแก่ประชาชนทุกระดับ

๒.๓.๗ ร่วมอนุรักษ์และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๒.๓.๘ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ของเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสใน
ชุมชน

๒.๓.๙ เป็นเมืองน่าอยู่ควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๑๐ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ มีระบบบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๑๑ การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ : จัดให้มีและบำรุงรักษาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปลอดภัย ให้ได้มาตรฐาน
มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

เป้าประสงค์ : ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวก
: ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบสาธารณสุขปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละของถนนในพื้นที่ที่มีความสะดวกในการสัญจรไปมา
: ร้อยละของครัวเรือนมีประปาที่ได้มาตรฐานใช้
: ร้อยละของครัวเรือนมีไฟฟ้าสาธารณะใช้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่าเทียบเรือ	๑.๑.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของถนนในพื้นที่ที่มีมาตรฐาน และมีความสะดวกในการสัญจรไปมา
๑.๒ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	๑.๒.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีระบบประปา ที่ได้มาตรฐานใช้
๑.๓ ขยายเขต ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ไฟฟ้า แสงสว่างสาธารณะ	๑.๓.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีระบบไฟฟ้า สาธารณะใช้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :

กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ การท่องเที่ยว) ที่มั่นคงและมีเสถียรภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษา เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

พันธกิจ : ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การอาชีพ และศักยภาพของคน ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ : ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
: ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านอาชีพและมีรายได้ที่เพียงพอต่อค่าครองชีพ
: พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ มีระบบบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละของหมู่บ้านที่ดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
: ร้อยละของครัวเรือนที่มีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอและมั่นคง
: ร้อยละของกลุ่มอาชีพ/อาชีพเสริมในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาด้านทักษะ และศักยภาพในการบริหารจัดการ
: จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับอำเภอ/จังหวัด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	๒.๑.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ๒.๑.๒ อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ๒.๑.๓ อัตราการเพิ่มขึ้นของศักยภาพในการบริหารจัดการ กลุ่มอาชีพ/อาชีพเสริมในพื้นที่
๒.๒ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และเพิ่ม ศักยภาพการท่องเที่ยว	๒.๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการพัฒนา และ ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :

สำนักงานปลัด / กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ การท่องเที่ยว) ที่
มั่นคงและมีเสถียรภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษา เรียนรู้อย่างมี
คุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

พันธกิจ : ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนา
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : พัฒนาด้านการศึกษาแก่ประชาชนทุกระดับ

: ร่วมอนุรักษ์และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละของประชากรที่ได้รับการศึกษาภาคบังคับทั้งในและนอกระบบ

: จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทุกระดับ	๓.๑.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของ เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไปที่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งใน และนอกระบบ

๓.๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน	๓.๒.๑ จำนวนช่องทางของประชาชนในพื้นที่ในการรับรู้ข่าวสาร
๓.๓ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓.๓.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของการฟื้นฟู และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :

สำนักงานปลัด / กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

พันธกิจ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีของชุมชน

เป้าประสงค์ : เป็นเมืองน่าอยู่ควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการในการดูแลแหล่งน้ำ การจัดการขยะ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๑.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปในการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๒ เฝ้าระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
๔.๓ บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๓.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
๔.๔ บำบัดและจัดการขยะ	๔.๔.๑ จำนวนขยะในพื้นที่

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :

สำนักงานปลัด / กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการฐานทรัพยากรให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์พลังงาน และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

พันธกิจ : ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์ การจัดสวัสดิการสังคม และการสาธารณสุข ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน บรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ และการป้องกันระบอบโรคติดต่อ ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการกีฬา

เป้าประสงค์ : ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ของเด็ก สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
: ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละของเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์
: ร้อยละประชาชนที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่แข็งแรง และได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ	๕.๑.๑ อัตราการเพิ่มขึ้นของ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านสวัสดิการ
๕.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	๕.๒.๑ ร้อยละของประชาชนในพื้นที่ที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่แข็งแรง
๕.๓ ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๕.๓.๑ อัตราความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัยในพื้นที่
๕.๔ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕.๔.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานปลัด / กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖.

ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหาร

พันธกิจ : สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

เป้าประสงค์ : การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ อบต.

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	๖.๑.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน	๖.๒.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพของผลงาน
๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร	๖.๓.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากร
๖.๔ สนับสนุนให้มีการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖.๔.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่องค์กรได้บูรณาการงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :

สำนักงานปลัด / กองช่าง / กองคลัง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุขของท้องถิ่น

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๔) เป็นการดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยง ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในจังหวัดและภายในประเทศ โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับประเทศที่มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ จึงมุ่งเน้นการดำเนินงานภายใต้หลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ คือ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว พร้อมทั้งนำจุดแข็ง และศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตำบล เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวภายในตำบล ควบคู่กับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ ภาคการเกษตร ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตำบล

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กรเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วม ควบคู่กับการปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยยึดหลักแนวคิดในการพัฒนาที่ว่า “ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ภายใต้หลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าว และสร้างความมั่นใจว่า การพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้ประชาชนในตำบลนาเกลือ โดยทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกตำบลอย่างรอบคอบ พร้อมทั้งวางจุดยืนในการพัฒนาระยะยาว กรอบแนวคิดการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจและวิสัยทัศน์ ขององค์กร โดยใช้แนวพระราชดำริ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปณิธานนำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดเป็นแนวทางในการพัฒนาในอนาคต ดังนี้

๑. มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางคมนาคม ประปา ไฟฟ้า และสาธารณูปการ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร คือการเตรียมความพร้อม อำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร/อาหารทะเล และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เนื่องจากในพื้นที่มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบกับประชาชนในพื้นที่โดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และประมง ควบคู่กับการการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตผลทางการเกษตร/อาหารทะเล และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้จะต้องส่งเสริมการพัฒนาคน ตั้งแต่เกิดจนตาย ในทุกเพศทุกวัย การส่งเสริมการดูแลสุขภาพ ทั้งสุขภาพการและสุขภาพใจ และปัญญา ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับสวัสดิการจากองค์การบริหารส่วนตำบลและภาครัฐอย่างทันทั่วถึงและทั่วถึงเป็นธรรม ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมของไทย และท้องถิ่น ปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นไทยให้กับคนรุ่นใหม่ ประกอบกับเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม ที่สะดวกต่อการเดินทางและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้า และประปา การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชุมชน ทบทุนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ ยกย่องกระบวนการผลิต ให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมสากล การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งต้องมีการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิต เตรียมรับมือผลกระทบจากปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุขที่อาจจะเกิดจากการเคลื่อนย้าย แรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด การเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด การค้ามนุษย์ จะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง การจัดการด้านการศึกษา เน้นการพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษา เพื่อบ้านในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

๒. หลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเทศไทยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนากระจายไปทุกภาคส่วน การใช้หลักปรัชญาตามแนวพระราชดำริ นำทางในการขับเคลื่อนนโยบายของผู้บริหารและกระแสนโยบายตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน การพึ่งตนเอง พัฒนานวัตกรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักและเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างกระแสการประชาสัมพันธ์ในสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจหลักความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไข มีความรู้ การมีคุณธรรม และความมีเหตุผล ในการดำเนินชีวิต ควบคู่กับการบริหารงานตามบันได ๓ ขั้นสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นเจ้าของและนำไปสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วย

การเข้าใจ คือ การสร้างให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลพื้นฐาน ด้วยการศึกษาข้อมูลทุกมิติของชุมชน ค้นหาของปัญหา และรวบรวมองค์ความรู้ของโครงการพระราชดำริทั่วประเทศ

การเข้าถึง เป็นเรื่องการสื่อสารและสร้างการมีส่วนร่วม โดยมุ่งสื่อสารสร้างความเข้าใจและความมั่นใจกับชุมชน ร่วมกันวิเคราะห์ ปัญหาและความต้องการของชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการ พัฒนามากที่สุด

การพัฒนา เป็นเรื่องของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชน สร้างทีมพี่เลี้ยง การออกแบบหลักสูตรและแผนการพัฒนา การศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติของชุมชน รวมทั้งการให้ทีมพี่เลี้ยงให้คำแนะนำในชุมชน และติดตามสนับสนุนประเมินผล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น และศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ ตลอดจนความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการ/องค์กรภาครัฐ หน่วยงานเอกชน กลุ่มองค์กรต่างๆและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้อง ในด้านการพัฒนาตามของมิติต่างๆ รวมตลอดถึงปัจจัยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงกำหนด จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ คือ “มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ภายใต้หลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ควบคู่กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”

๒.๖ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

ในด้านการบริหารราชการแผ่นดินอันเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย รัฐบาลมีนโยบาย ในเรื่องต่างๆ จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่ง ทรงเน้นความพอดี พอสมพอควรแก่ฐานะ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แนวทางของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและความต้องการของประชาชน ซึ่งแสดงออกมาโดยตลอดและน่าจะชัดเจนขึ้นในช่วงเวลาแห่งการออกแบบการปฏิรูปประเทศ เป็นแนวทางการกำหนดนโยบาย คำนึงถึงปัญหาของประเทศ คำนึงถึงเงื่อนไขเวลา คำนึงถึงความท้าทายที่รออยู่ข้างหน้า ได้แก่การที่ประเทศต้องเร่งฟื้นฟูจากความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ ความหวาดระแวงทางสังคม จนกลายเป็นความขัดแย้งทางการเมือง การทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐ และการเคลื่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ต้องมีความพร้อม ข้อสำคัญนโยบายทุกด้าน ต้องสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรปกครองทุกระดับ ตั้งแต่ท้องถิ่นถึงประเทศ ต้องการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่ต้องทำต่อไปหรือต้องรอการบังคับใช้กฎหมาย และระยะยาว แม้จะไม่เห็นผลในระยะอันใกล้แต่รัฐบาลนี้ ต้องการวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามารับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง ประการสำคัญ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจนรู้ล่วงหน้าว่าประเทศของเราจะก้าวไปทางไหน

๑. นโยบายการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ จะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม จิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คนองปาก ย่ำมือ หรือประสังคราย มุ่งสันคลอนสถาบันหลักของชาติ

๒. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านและการเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน

๓. นโยบายการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน โดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๔. นโยบายการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบ และการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่

๕. นโยบายการยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน โดยวางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง

๖. นโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๗. นโยบายการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงงานขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรม พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดน

๘. นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบ่มเพาะเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙. นโยบายการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

๑๐. นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ จัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจ

๑๑. นโยบายการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความต้องการระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน โดยจะใช้กลไกของหน่วยงาน เดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมาย และจัดทำกฎหมายให้ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่เปิดกว้างขึ้น

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง
- ๘) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
- ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่ายและพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างๆ หรือกิเลส มีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐขึ้น เพื่อเป็นแนวนโยบายในการสร้างความสามัคคี รวมพลังของผู้คนในสังคมไทย โดยไม่แยกฝักแยกฝ่าย และไม่กันใครออกไปจากสังคม อีกทั้งยังเป็นสำนึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวงและร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้องเติบโตแบบเศรษฐกิจฐานราก เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐจึงมีแนวคิดในเรื่องของความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนาชาติทุกมิติที่เกิดขึ้น เพราะว่า ประชากรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่ายโยงใยสัมพันธ์กัน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอมรวมพลังของคนไทยทุกคน ทุกหมู่เหล่า เห็นได้จาก เพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทยเป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี...”

ทั้งนี้ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ “ผมกำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทยปี ๒๐๑๕ - ๒๐๒๐ ว่า ประเทศไทยต้องเป็นประเทศที่มั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง อย่างยั่งยืน มั่นคง คือ ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง รับฟังความเห็นกันและกัน อยู่ร่วมกันได้ อย่าใช้วิธีการนอกกฎหมายหรือทำให้เกิดความรุนแรงเกิดขึ้น มั่งคั่ง ก็คือทำอะไรให้มีเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างกัน การค้าขายในประเทศเพื่อนบ้านมากกว่าส่งออกไปประเทศไกลๆ แต่อย่างไรก็ตามก็ทำไปด้วยกัน เราจะได้กำหนดราคาสินค้าได้ เพราะสินค้าเราเป็นพลังงานทดแทน และอาหารของโลกเราต้องเป็นแหล่งอาหารของโลกให้ได้ ความยั่งยืน คือ ตามแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีมากใช้มาก มีน้อยใช้น้อย สร้างภูมิคุ้มกันตัวเอง ผลิตไว้กินไว้ใช้ เหลือกก็แบ่งปันเพื่อนฝูง มากกว่านั้นก็ขาย หาเงินมาลงทุน โดยเศรษฐกิจชะงักขนาดนี้ ก็หยุดก่อนอย่าเพิ่งวู่วาม ลงทุนแค่พอเพียง เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้นค่อยๆเพิ่ม และต้องดูความต้องการของตลาดด้วย อุปสงค์อุปทานต้องสอดคล้องกัน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นการวิเคราะห์ด้วยระบบ SWOT Analysis วิเคราะห์สภาพการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่อาจส่งผลการดำเนินงาน ประเด็นที่ต้องการมีการวิเคราะห์ได้แก่ S-Strengths (จุดแข็ง) W-Weaknesses (จุดอ่อน) O-Opportunities (โอกาส) และ T-Threats (อุปสรรค) หลักการสำคัญก็คือ การวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ ๒ ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก เพื่อให้รู้จักตนเองและรู้จักสภาพแวดล้อมในการบริหารและปรึการกิจการสาธารณะ ซึ่งการวิเคราะห์นี้ จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นแล้ว และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลเหล่านี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนาและโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการ (Integration) ในเชิงพื้นที่ และการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ มาเป็นองค์ประกอบด้วย

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีที่ดินสาธารณะประโยชน์ค่อนข้างมาสามารถใช้ในการก่อสร้างหรือทำประโยชน์เพื่อบริการสาธารณะ ตลอดจนชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนา และมีความตื่นตัวในเรื่องการปกครองท้องถิ่น
๒. ประชาชนประกอบอาชีพการเกษตร โดยเฉพาะการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม และอาชีพประมง ทำให้มีรายได้ค่อนข้างแน่นอน มีการรวมตัว/รวมกลุ่มของเกษตรกร/กลุ่มอาชีพ พร้อมทั้งมีแหล่งเงินทุนและหน่วยงานที่สามารถเข้ามาเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงในการทำกิจกรรม
๓. ตำบลนาเกลือให้การสนับสนุนการจัดกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกายเกือบทุกหมู่บ้าน มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกาย
๔. ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาเกลือมีอัตราการเรียนรู้นั่งสืออยู่ในเกณฑ์ดี และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาขึ้นไป มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเพิ่มเติม ประชากรวัย ๔ – ๑๘ ปี ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง แม้ว่าจะไปศึกษาในตัวเมืองใหญ่ข้างเคียง มีสถานการศึกษาในระดับประถมศึกษาในพื้นที่จำนวน ๓ โรงเรียน สามารถรองรับเด็กได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
๕. คุณลักษณะของพื้นที่การเกษตรเหมาะแก่การเพาะปลูก และมีพื้นที่รองรับการใช้ประโยชน์มาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์ที่ดี
๖. ระบบการบริหารมีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ

๗. มีแหล่งเรียนรู้ชุมชน ที่สามารถให้บริการประชาชนในการค้นคว้าหาความรู้ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านการเกษตร ฯลฯ
๘. ผู้นำท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี

จุดอ่อน (Weakness : W)

๑. สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมชายฝั่งทะเล จึงไม่สามารถหาแหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ประกอบกับน้ำบาดาลในพื้นที่มีไม่เพียงพอ อีกทั้งคุณภาพของน้ำ ไม่สามารถนำมาใช้ได้ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง
๒. ระบบคมนาคมขนส่งยังคงขาดความสะดวก ถนนภายในหมู่บ้านมีสภาพพื้นผิวเป็นหลุม เป็นบ่อ บางสายแคบ ขาดความปลอดภัยในการใช้เส้นทางคมนาคมเท่าที่ควรทำให้การคมนาคมยังขาดความสะดวกและไม่ได้มาตรฐาน ประกอบกับระบบสาธารณูปโภคไม่ว่าจะเป็น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ยังคงไม่ครอบคลุม
๓. ประชาชนไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน มีการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ อีกทั้งพื้นที่รับผิดชอบมีอาณาเขตกว้างมากทำให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง
๔. งบประมาณตามที่ได้รับจัดสรรมีไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ ส่งผลให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่
๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับกลไกราคาของตลาด ไม่สามารถกำหนดราคา เองได้ กลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็ง ขาดศักยภาพและพัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตรทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองกับพ่อค้า
๖. ขาดสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในระดับหมู่บ้าน/ตำบล
๗. คุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่ยังด้อยกว่าสถาบันการศึกษาในตัวเมืองใหญ่ข้างเคียง ส่งผลให้นิยมออกไปศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่นนอกพื้นที่ตำบลนาเกลือ
๘. การเพิ่มขึ้นของประชากร ในอนาคตอาจส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษชุมชน ตลอดจน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ยังขาดการฟื้นฟูและบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง
๙. การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังขาดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ไม่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่
๑๐. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้มีไม่เพียงพอต่อบุคลากร

โอกาส (Opportunities : O)

๑. นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของตำบล
๒. ท้องถิ่นมีวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาของตำบลในอนาคต
๓. พื้นที่สามารถพัฒนาให้เป็นเกษตรที่ยั่งยืนและมีคุณภาพ
๔. ประชาชนในพื้นที่มีสภาพความเป็นอยู่แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ตลอดจนชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนา และมีความตื่นตัวในเรื่องการปกครองท้องถิ่น
๕. อัตราการเพิ่มขึ้นของการจัดสรรงบประมาณตาม พ.ร.บ กำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ ฯ
๖. ประชาชนในพื้นที่มีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนทางเศรษฐกิจ
๗. องค์กรยึดแนวทางในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการภายใต้ระบบไตรภาคี

อุปสรรค (Thetas : T)

๑. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่งผลให้การปฏิบัติงานและการบริหารจัดการขาดความคล่องตัว
๒. ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

๓. สินค้าเกษตรต้นทุนสูง ราคาสินค้าต่ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านค่าครองชีพ
๔. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากภาครัฐมีไม่เพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้หมด
๕. ปัจจัยความเสื่อมโทรมทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดสาธารณภัยในพื้นที่บ่อยครั้งและยากแก่การแก้ไข
๖. สินค้าอุปโภค บริโภคราคาสูงขึ้น น้ำมันราคาแพง ประชาชนเป็นหนี้สินนอกระบบสูง
๗. บุคลากรมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณาด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลผลิตทางการเกษตร ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้ การพัฒนาในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อม นำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวทางการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๑. บริบทภายใน

๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทย

- (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๔
- (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐ - ๙๐ ดอลลาร์ ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ เฉลี่ย ๘๐ - ๑๐๐ ดอลลาร์ ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัว ร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐
- (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕
- (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ - ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓) - ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๓)

การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดัก ประเทศรายได้ ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

- (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น

- (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง จะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากร ผู้สูงอายุ
- (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง
- (๔) การเพิ่มขึ้นของชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย
- (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น
- (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์ ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เจื่อนไชดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและ ในเวทีโลก

๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากร วัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ตลาดแรงงานไทยใน ด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจ เพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็น โอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุ ที่เพิ่มขึ้น

๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และ ผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขา การผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัด ของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากร ท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหา เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและ อุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้น

ของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มี จำนวนมาก

๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการ บริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ อย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่าง ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติ มิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และ งบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ สถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็น ธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการ ภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๒. บริบทภายนอก

๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑- ๒๑๐๐)จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่า ประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติ ไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรศัพท์และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบ เศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของ ประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ

๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน โอกาสในการ ใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาค และในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้าน มาตรฐานของการค้าและบริการ มาเป็นข้อกีดกันทางการค้า ซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐาน ของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตร และสินค้า ขึ้นปฏุม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอด ช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้น แผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้ สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่ วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการ ติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิต ทัศนคติและความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรม การบริโภคของคนในประเทศ

๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาล เปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศ ชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถใน การพึ่งพาตนเองของชุมชน

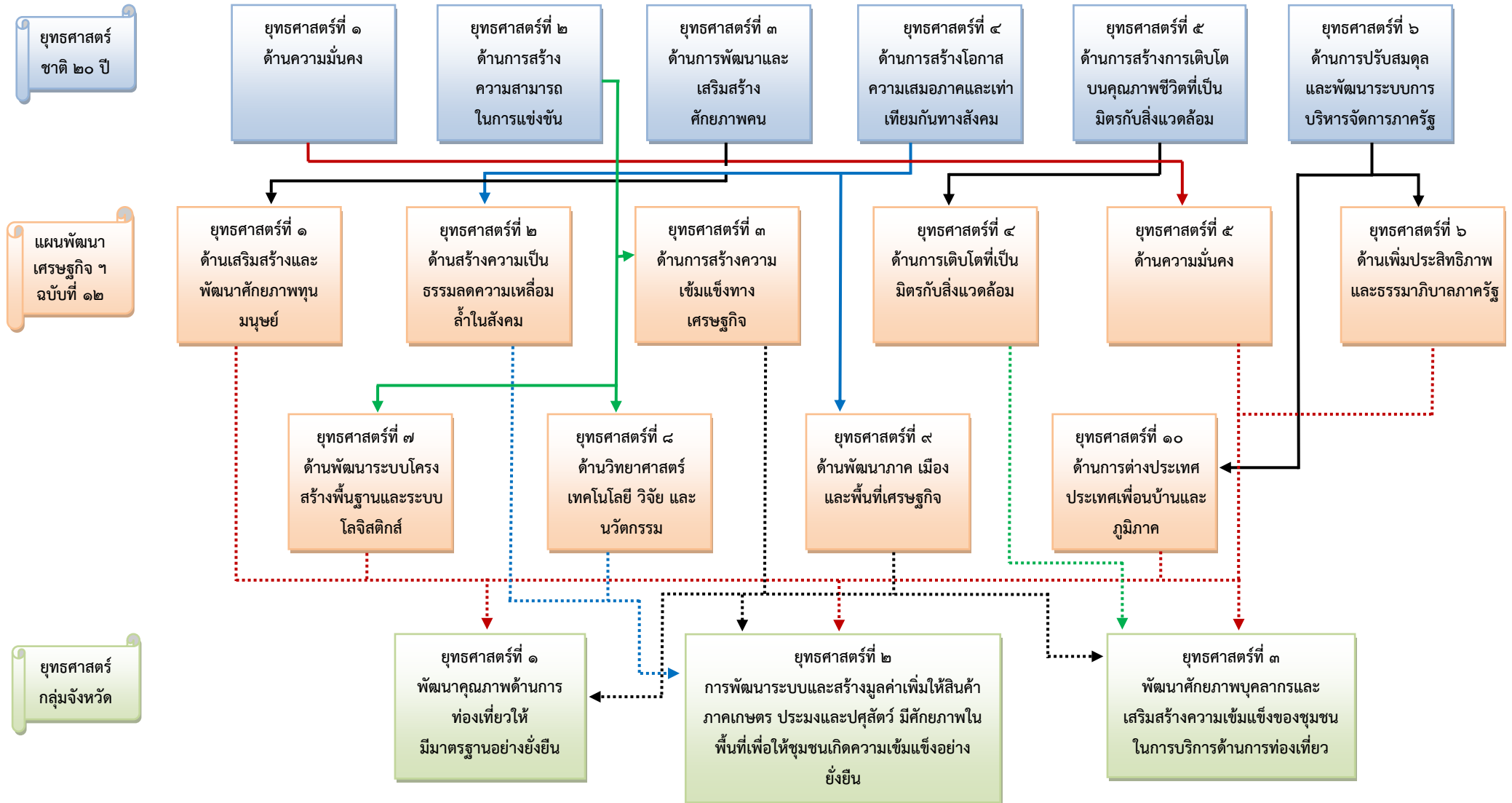
(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

৯৮৫

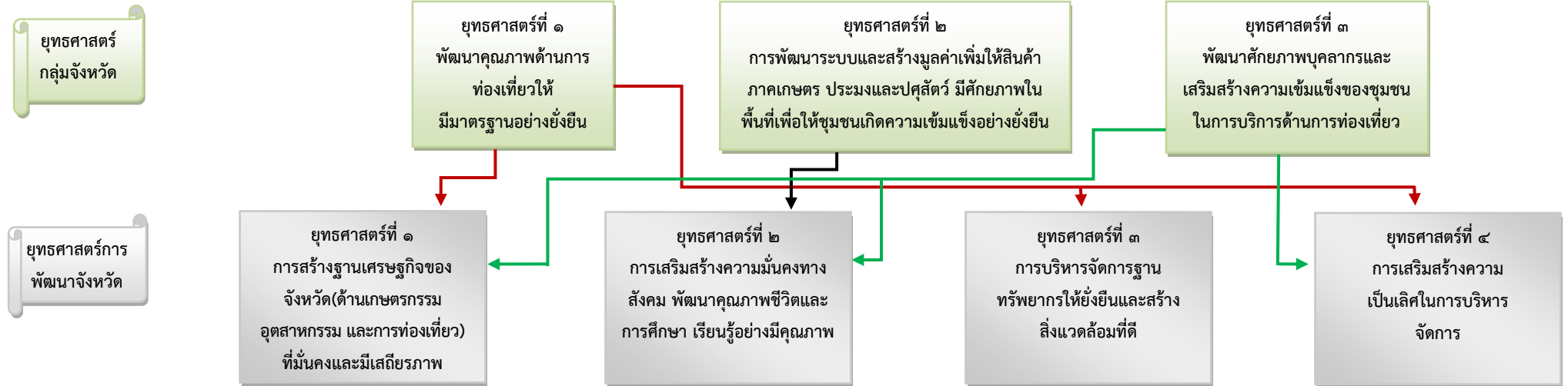
৯৯০

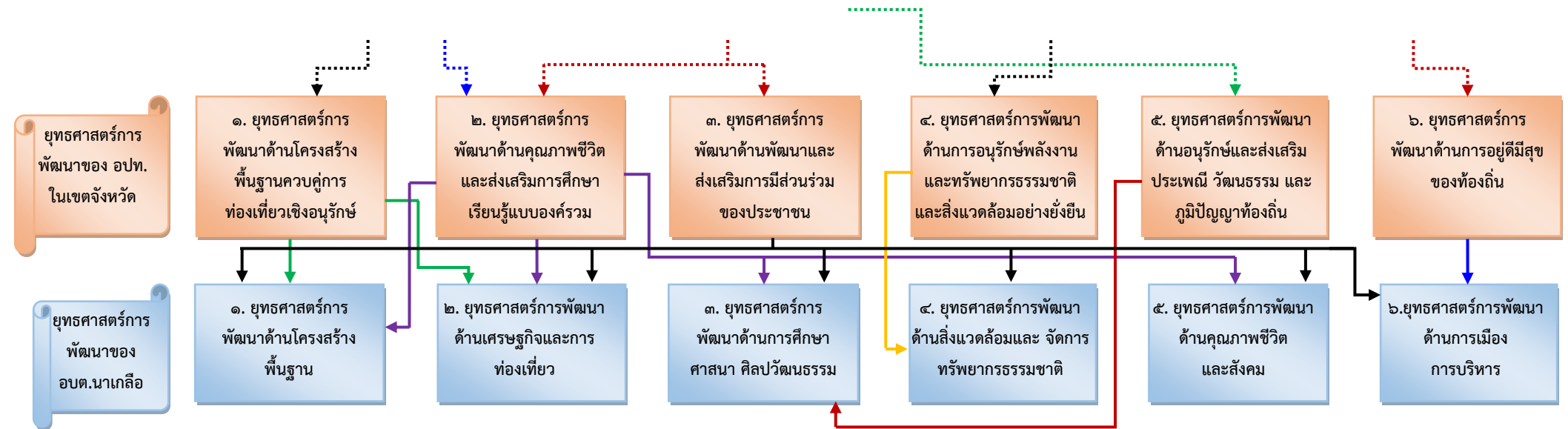
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรการบริหารส่วนตำบลนาเกลือ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

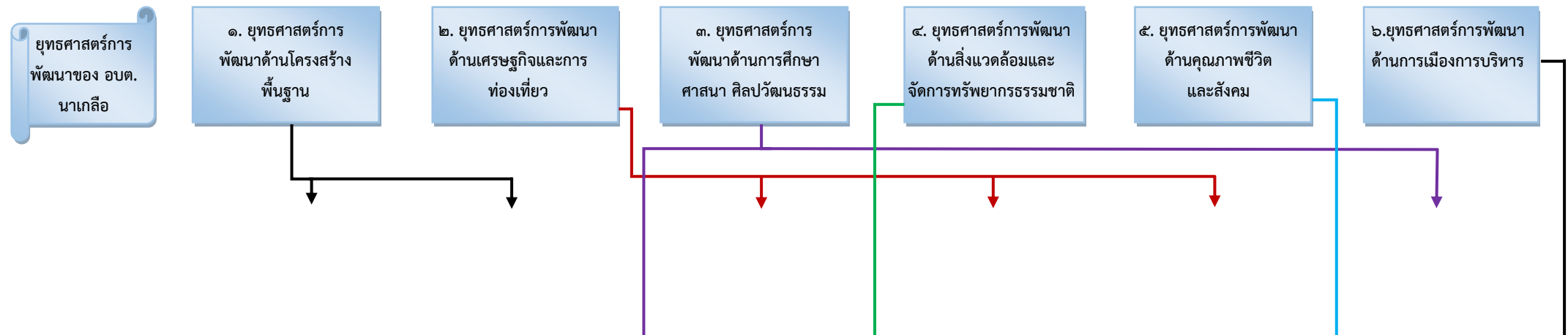

โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนางานการบริหารส่วนตำบลนาเกลือ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ต่อ)

โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ต่อ)

เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา
ซ่อมแซมระบบคมนาคมชน
ส่งให้มีความสะดวก

๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา
ซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคที่ได้
มาตรฐานมีประสิทธิภาพและเพียงพอ
ต่อความต้องการของประชาชน

๓. ชุมชนมีความเข้มแข็ง
สามารถพึ่งตนเองได้ภายใต้หลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ประชาชนได้รับการส่งเสริม
ด้านอาชีพและมีรายได้ที่
เพียงพอต่อค่าครองชีพ

๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใน
พื้นที่มีระบบบริหารจัดการ
ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๖. พัฒนาด้านการศึกษา
แก่ประชาชนทุกระดับ

๗. ร่วมอนุรักษ์และดำรงไว้
ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๘. เป็นเมืองน่าอยู่ควบคู่กับการ
บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมที่ดีและมี
ประสิทธิภาพ

๙. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ
สังคมและสังคมสงเคราะห์
ของเด็ก สตรี คนชรา

๑๐. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้น สุขภาพร่างกาย
แข็งแรงและมีความ

๑๑. การบริหารจัดการมี
ประสิทธิภาพเป็นไปตามหลัก
ธรรมาภิบาล

๑.๑ บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง
บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทาง
เท้า และทำเทียบเรือ
๑.๒ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ
เพื่ออุปโภค บริโภค
๑.๓ ขยายเขต ติดตั้ง
ปรับปรุงบำรุงรักษาไฟฟ้าแสง
สว่างสาธารณะ

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริม
อาชีพให้แก่ประชาชน
๒.๒ พัฒนา ปรับปรุง
แหล่งท่องเที่ยว และเพิ่ม
ศักยภาพการท่องเที่ยว

๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาของ
ประชาชนทุกระดับ
๓.๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้
ข่าวสารให้แก่ประชาชน
๓.๓ ส่งเสริมศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม และ
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ สร้างจิตสำนึกและ
ความตระหนักในการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
๔.๒ ฝึกระวังและฟื้นฟู
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๓ บำบัดและฟื้นฟู
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๔ บำบัดและจัดการขยะ

๕.๑ ส่งเสริมการจัด
สวัสดิการและนันทนาการ
๕.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย
ของประชาชน
๕.๓ ส่งเสริมระบบป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย
๕.๔ การรักษาความ
ปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สินของประชาชน

๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ของประชาชน
๖.๒ พัฒนาระบบบริหาร
จัดการของหน่วยงาน
๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร
๖.๔ สนับสนุนให้มีการ
ประสานงานระหว่างองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ต่อ)

กลยุทธ์

๑.๑ บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง
บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทาง
เท้า และทำเทียบเรือ
๑.๒ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ
เพื่ออุปโภค บริโภค
๑.๓ ขยายเขต ติดตั้ง
ปรับปรุงบำรุงรักษาไฟฟ้าแสง
สว่างสาธารณะ

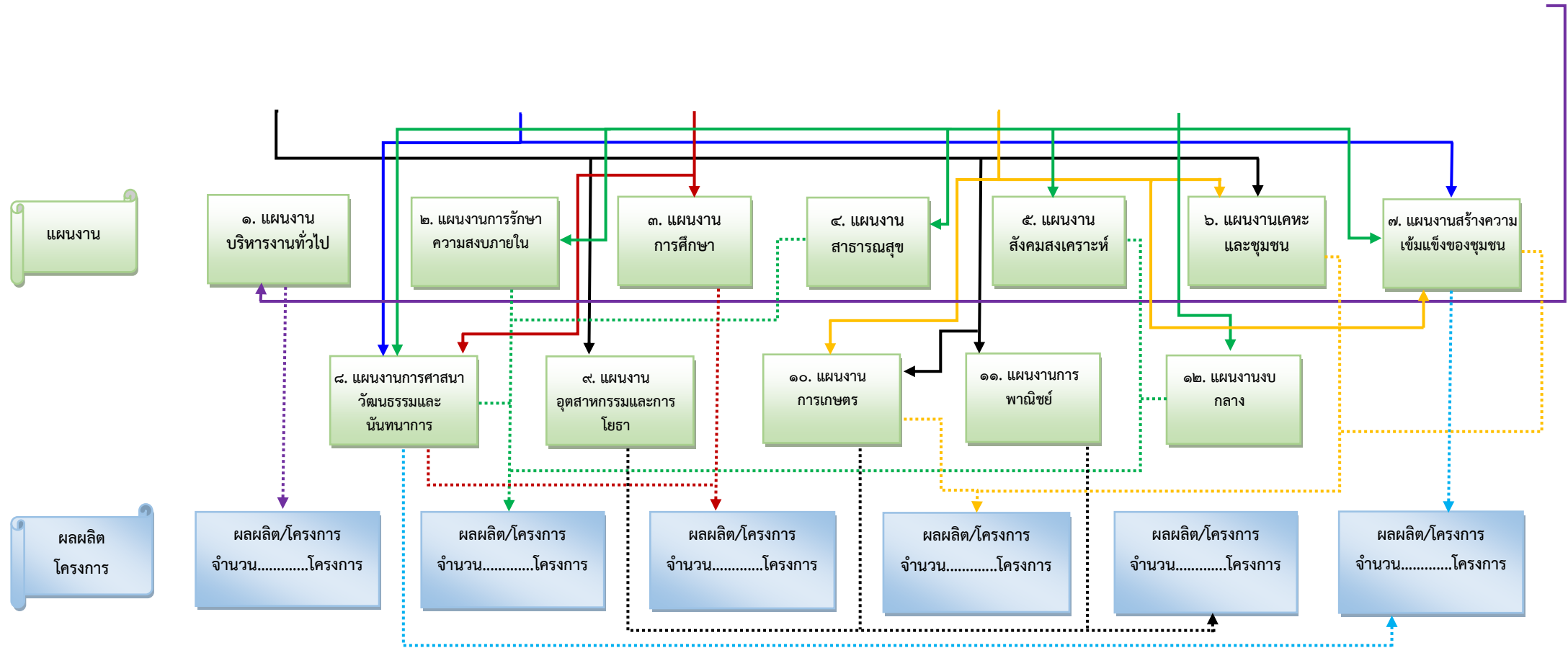
๒.๑ พัฒนาและส่งเสริม
อาชีพให้แก่ประชาชน
๒.๒ พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง
ท่องเที่ยว และเพิ่ม
ศักยภาพการท่องเที่ยว

๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาของ
ประชาชนทุกระดับ
๓.๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้
ข่าวสารให้แก่ประชาชน
๓.๓ ส่งเสริมศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม และ
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

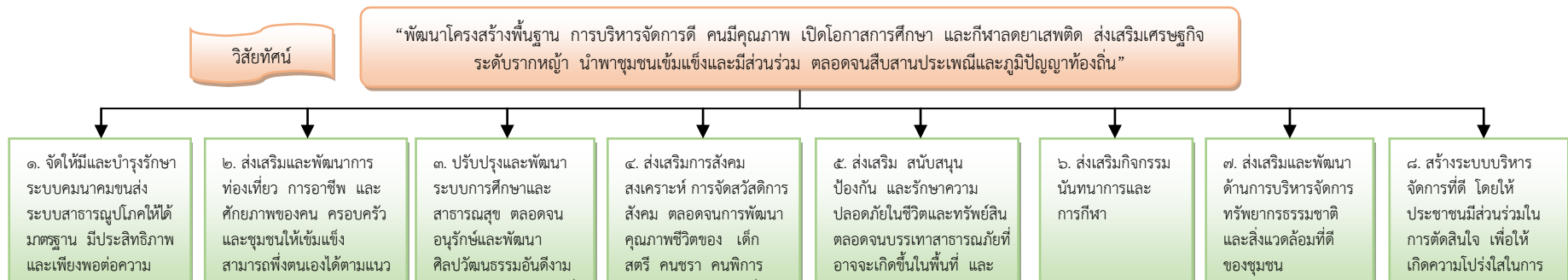
๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความ
ตระหนักในการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
๔.๒ ฝึกระวังและฟื้นฟู
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๓ บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
๔.๔ บำบัดและจัดการขยะ

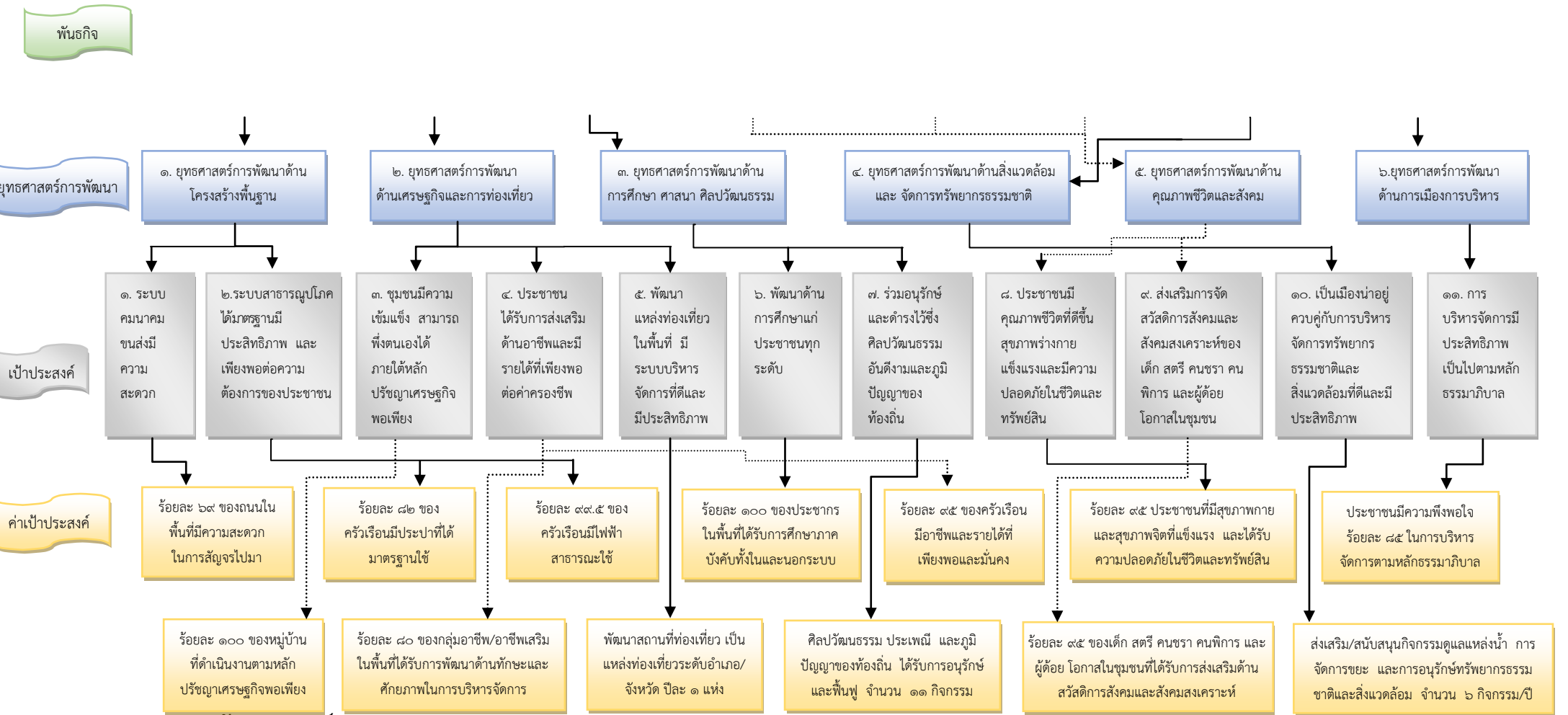
๕.๑ ส่งเสริมการจัด
สวัสดิการและนันทนาการ
๕.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย
ของประชาชน
๕.๓ ส่งเสริมระบบป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย
๕.๔ การรักษาความ
ปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สินของประชาชน

๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ของประชาชน
๖.๒ พัฒนาระบบบริหาร
จัดการของหน่วยงาน
๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร
๖.๔ สนับสนุนให้มีการ
ประสานงานระหว่างองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

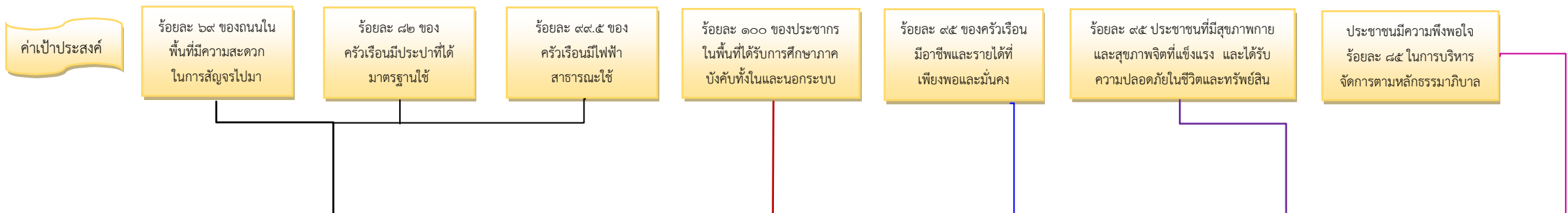

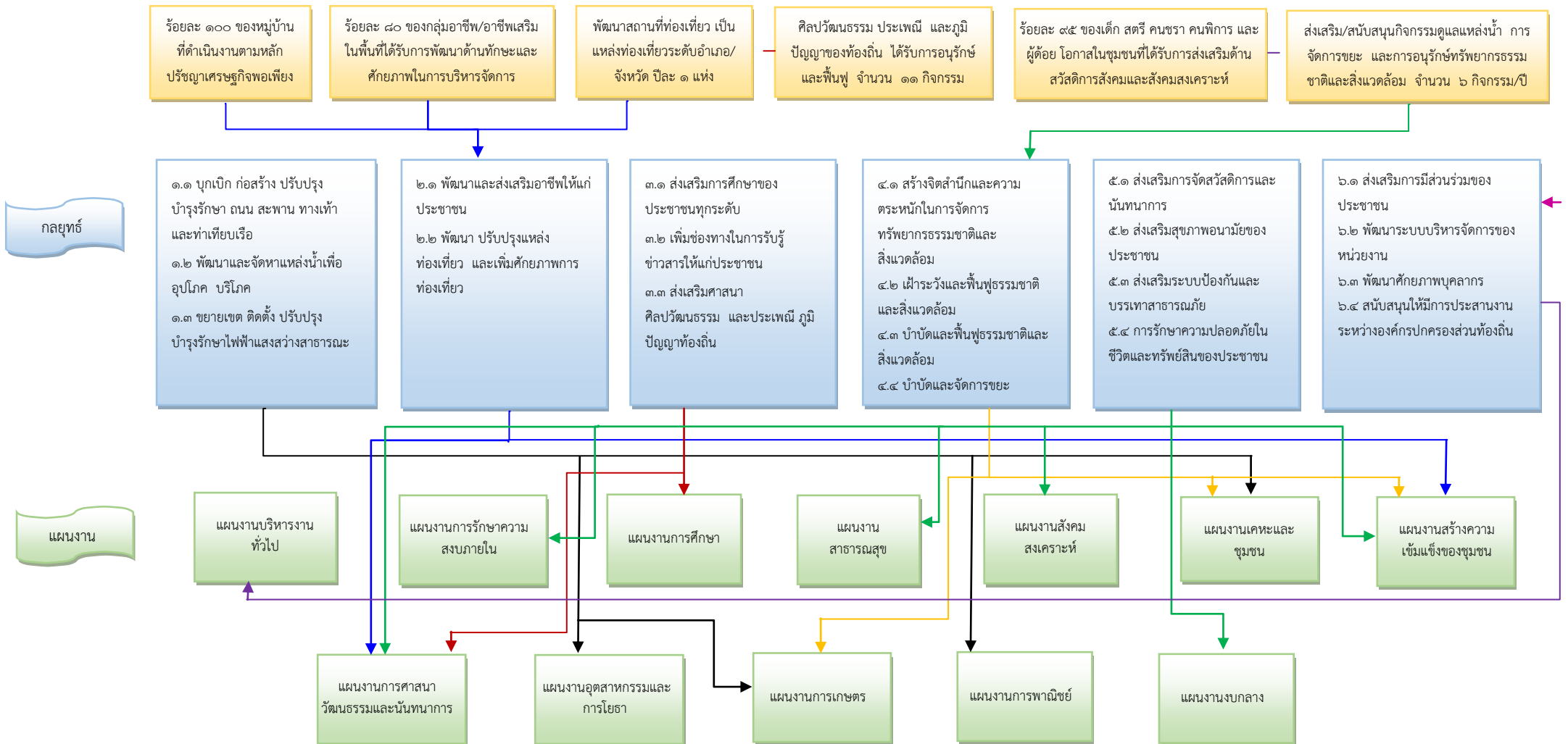
๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map) ต่อ

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การสร้าง ฐานเศรษฐกิจ ของจังหวัด (ด้าน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ การ ท่องเที่ยว) ที่มีมั่นคงและมี เสถียรภาพ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านโครง สร้างพื้นฐาน ควบคุมการ ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านโครง สร้างพื้นฐาน	- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบ คมนาคมขนส่ง ให้มีความสะดวก	- ร้อยละของ ถนนในพื้นที่มี ความสะดวก ในการสัญจร ไปมา	๖๖ %	๖๗ %	๖๘ %	๖๙ %	- บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่าเทียบเรือ	- อัตราการเพิ่มขึ้นของ ถนนในพื้นที่มีมาตรฐาน และมีความสะดวกใน การสัญจรไปมา	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภท บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ถนนในพื้นที่	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด , กองคลัง
			- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบ สาธารณูปโภค ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ	- ร้อยละของ ครัวเรือนมี ประปาที่ได้ มาตรฐานใช้	๗๓ %	๗๖ %	๗๙ %	๘๒ %	- พัฒนาและจัดหา แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	- อัตราการเพิ่มขึ้นของ ครัวเรือนที่มีระบบ ประปาที่ได้มาตรฐานใช้	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมระบบประปา บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล ฯลฯ		
			- ร้อยละ ของครัวเรือนมี ไฟฟ้าสาธารณะ ใช้	- ร้อยละ ของครัวเรือนมี ไฟฟ้าสาธารณะ ใช้	๙๘ %	๙๘.๕ %	๙๙ %	๙๙.๕ %	- ขยายเขต ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ไฟฟ้าแสงสว่าง สาธารณะ	- อัตราการเพิ่มขึ้นของ ครัวเรือนที่มีระบบ ไฟฟ้าสาธารณะใช้	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรม ประเภทสำรวจ ติดตั้ง ขยายเขต ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าแสงสว่าง สาธารณะ		

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้าง ความมั่นคงทาง สังคม พัฒนา คุณภาพชีวิต และการศึกษา เรียนรู้อย่างมี คุณภาพ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต และส่งเสริม การศึกษาเรียนรู้ แบบองค์รวม	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และการ ท่องเที่ยว	- ชุมชนมีความ เข้มแข็ง สามารถ พึ่งตนเองได้ ภายใต้หลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	- ร้อยละของ หมู่บ้านที่ ดำเนินงานตาม หลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %	พัฒนาและ ส่งเสริมอาชีพ ให้แก่ประชาชน	- อัตราการ เพิ่มขึ้นของ หมู่บ้าน เศรษฐกิจ พอเพียง	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ประเภทส่งเสริมและสนับสนุนการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เช่น บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง
			- ประชาชน ได้รับการส่งเสริม ด้านอาชีพและมี รายได้ที่เพียงพอ ต่อค่าครองชีพ	- ร้อยละของ ครัวเรือนมีอาชีพ และรายได้ที่ เพียงพอและ มั่นคง	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%		- อัตราการ เพิ่มขึ้นของ รายได้ของ ประชาชนใน พื้นที่	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ประเภท ส่งเสริมและสนับสนุนการ ประกอบอาชีพ/อาชีพเสริมให้แก่ ประชาชนในพื้นที่ เช่น โครงการ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม , โครงการปรับเปลี่ยนอาชีพ ฯลฯ		
				- ร้อยละของ กลุ่มอาชีพ/ อาชีพเสริมใน พื้นที่ได้รับการ พัฒนาด้าน ทักษะและ ศักยภาพในการ บริหารจัดการ	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%		- อัตราการ เพิ่มขึ้นของ ศักยภาพในการ บริหารจัดการ ของกลุ่มอาชีพ/ อาชีพเสริมใน พื้นที่	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ประเภท ส่งเสริม สนับสนุน การ พัฒนาด้าน ทักษะและศักยภาพใน การบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ/ อาชีพเสริมในพื้นที่ เช่น โครงการจัด ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ของกลุ่ม อาชีพ/อาชีพ เสริม , โครงการ สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เงินทุนให้แก่ กลุ่มอาชีพ/อาชีพเสริมในพื้นที่ ฯลฯ		

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การสร้าง ฐานเศรษฐกิจ ของจังหวัด (ด้าน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ การ ท่องเที่ยว) ที่มั่นคงและมี เสถียรภาพ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน โครงสร้าง พื้นฐานควบคู่ การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และการ ท่องเที่ยว	- พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในพื้นที่ มีระบบบริหาร จัดการที่ดีและมี ประสิทธิภาพ	- สถานที่ ท่องเที่ยวที่ สามารถพัฒนา เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวระดับ อำเภอ/จังหวัด	๑	๑	๑	๑	- พัฒนา ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว และเพิ่มศักยภาพ การท่องเที่ยว	- จำนวน โครงการ/ กิจกรรมในการ พัฒนา และ ส่งเสริมการ บริหารจัดการ ด้านการ ท่องเที่ยว	ปีละ ๑ สถานที่ ท่องเที่ยว	- ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ประเภท พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์ สถานที่สำคัญ/สถานที่ท่องเที่ยวใน พื้นที่ , โครงการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว/สถานที่สำคัญในพื้นที่สู่ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ อำเภอ/จังหวัด ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ประเภทส่งเสริมและสนับสนุนการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการ บริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์และโฮมสเตย์ , โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการ บริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้าง ความมั่นคงทาง สังคม พัฒนา คุณภาพชีวิต และการศึกษา เรียนรู้อย่างมี คุณภาพ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านคุณภาพ ชีวิตและ ส่งเสริม การศึกษา เรียนรู้แบบ องค์รวม	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการ ศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	- พัฒนาด้าน การศึกษาแก่ ประชาชนทุก ระดับ	- ร้อยละของ ประชากรใน พื้นที่ได้รับ การศึกษามาก บังคับทั้งในและ นอกระบบ	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐ %	- ส่งเสริมการศึกษา ของประชาชนทุก ระดับ - เพิ่มช่องทางใน การรับรู้ข่าวสาร ให้แก่ประชาชน	- อัตราการเพิ่มขึ้น ของ เด็ก เยาวชน และประชาชน ทั่วไปที่ได้รับ การศึกษาที่มี คุณภาพ ทั้งใน และนอกระบบ - จำนวนช่องทาง ของประชาชนใน พื้นที่ในการรับรู้ ข่าวสาร	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริมและ สนับสนุนด้านการศึกษาทั้งใน และนอกระบบ เช่น โครงการ จัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ การศึกษา , โครงการอาหารเสริม (นม) ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริมและ สนับสนุน การเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มช่องทางในการรับรู้ ข่าวสารให้แก่ประชาชน เช่น โครงการสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ ชุมชน โครงการจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ฯลฯ	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง
	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านอนุรักษ์ และส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น		- อนุรักษ์และ ดำรงไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรม อันดีงามและภูมิ ปัญญาของ ท้องถิ่น	- กิจกรรมที่ ดำเนินการใน การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาของ ท้องถิ่น	๕	๗	๙	๑๑	- ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	- อัตราการเพิ่มขึ้น ของการฟื้นฟู และดำรงไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญา	เพิ่มขึ้น ๒ กิจกรรม/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุน ฟื้นฟู และดำรงไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญา เช่น โครงการแห่เทียน พรรษา โครงการส่งเสริมและ สนับสนุนการบวชสามเณรภาค		

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การบริหาร จัดการฐาน ทรัพยากรให้ ยั่งยืนและสร้าง สิ่งแวดล้อมที่ดี	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน การอนุรักษ์ พลังงาน และ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อมและ จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ	- เป็นเมืองน่าอยู่ ควบคู่กับการ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ดีและมี ประสิทธิภาพ	- กิจกรรมที่ ดำเนินการใน การดูแลแหล่งน้ำ การจัดการขยะ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓	๔	๕	๖	- สร้างจิตสำนึก และความตระหนัก ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชา ติและสิ่งแวดล้อม - เฝ้าระวังและ ฟื้นฟูธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- อัตราการเพิ่มขึ้นของ เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไปในการ เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการเกี่ยวกับ ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม - จำนวนโครงการ/ กิจกรรมด้านเฝ้าระวัง และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่	เพิ่มขึ้น ๑ กิจกรรม/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ / กิจกรรมประเภท ส่งเสริม สนับสนุน การสร้าง จิตสำนึกใน การอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อมในพื้นที่ เช่น โครงการส่งเสริมและ สนับสนุนการอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม , โครงการปลูก ป่าเฉลิมพระเกียรติฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ / กิจกรรมประเภท ส่งเสริม สนับสนุน การเฝ้าระวัง และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น โครงการขุดลอก คลอง ห้วย แม่น้ำ ฯ สาธารณะ , โครงการป้องกันและ ปราบปรามการลักลอบนุ กรทำลายทรัพยากร ธรรมชาติ ฯลฯ	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
									- บำบัดและฟื้นฟู ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - บำบัดและจัดการ ขยะ	- จำนวนโครงการ/ กิจกรรมด้านบำบัด และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ - จำนวนขยะในพื้นที่		- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุน การบำบัดและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น โครงการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ บริเวณสองข้างทาง ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการ และการกำจัดขยะอย่างยั่งยืน เช่น โครงการก่อสร้างเตาเผา ขยะ , โครงการจัดซื้อรถเก็บ ขยะ , โครงการส่งเสริมและ สนับสนุนการบริหารจัดการ ขยะภายในชุมชน ฯลฯ	สำนักงาน ปลัด	กองช่าง , กองคลัง

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้าง ความมั่นคงทาง สังคม พัฒนา คุณภาพชีวิต และการศึกษา เรียนรู้อย่างมี คุณภาพ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต และส่งเสริม การศึกษา เรียนรู้แบบ องค์รวม	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านคุณภาพ ชีวิตและ สังคม	- การจัด สวัสดิการสังคม และสังคม สงเคราะห์ของ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาสใน ชุมชน	- ร้อยละของเด็ก สตรี คนชรา คน พิการ และผู้ด้อย โอกาสในชุมชนที่ ได้รับการส่งเสริม ด้านสวัสดิการ สังคมและสังคม สงเคราะห์	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	- ส่งเสริมการจัด สวัสดิการและ นันทนาการ	- อัตราการเพิ่มขึ้น ของ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสใน ชุมชนที่ได้รับการ ส่งเสริมด้าน สวัสดิการ	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม และสังคมสงเคราะห์ ของเด็ก สตรี คนชรา คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส ในชุมชน เช่น โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ ฯลฯ	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง
					๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของ ประชาชน	- ร้อยละของ ประชาชนในพื้นที่ที่มี สุขภาพกายและ สุขภาพจิตที่แข็งแรง	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน สุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น โครงการตรวจสุขภาพ ประจำปี โครงการ แข่งขันกีฬา ด้านยาเสพติด ฯลฯ		
									- ส่งเสริมระบบ ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	- อัตราความเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากสาธารณ ภัยในพื้นที่	-	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น โครงการช่วยเหลือ ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย		

รายละเอียดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับ ผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ การเสริมสร้าง ความเป็นเลิศใน การบริหาร จัดการ	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน การการอยู่ดีมี สุขของท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ ด้านการเมือง การบริหาร	- การบริหาร จัดการมี ประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลัก ธรรมาภิบาล	- ร้อยละความ พึงพอใจของ ประชาชนใน การบริหาร จัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล ของ อบต.	๗๖ %	๗๙ %	๘๒ %	๘๕ %	- ส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของประชาชน - พัฒนาระบบ บริหารจัดการของ หน่วยงาน - พัฒนาศักยภาพ บุคลากร - สนับสนุนให้มีการ ประสานงาน ระหว่างองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	- ร้อยละความพึง พอใจของประชาชนที่ มีต่อองค์กรในการ ส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของประชาชน - ร้อยละความพึง พอใจของประชาชนที่ มีต่อคุณภาพของ ผลงาน - ร้อยละความพึง พอใจของประชาชนที่ มีต่อคุณภาพการ ให้บริการของ บุคลากร - จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่องค์กรได้ บูรณาการงานร่วมกับ หน่วยงานอื่น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓/ปี	- ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุนด้านการมีส่วนร่วม ของประชาชน เช่น โครงการ อบต.สัญจร , โครงการจัดทำ/ ทบทวนแผนชุมชน ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุนด้านการพัฒนาระบบ บริหารจัดการของหน่วยงาน เช่น จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุนด้านการพัฒนา ศักยภาพบุคลากร เช่น โครงการ พัฒนาศักยภาพของบุคลากร, การฝึกอบรม /ทัศนศึกษาดูงาน ฯลฯ - ดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมประเภทส่งเสริม สนับสนุน ประสาน การ ดำเนินงานด้านการบูรณาการ งานร่วมกับหน่วยงานอื่น	สำนักงา น ปลัด	กองช่าง , กองคลัง

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	อบจ.ตรัง
	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา		
		แผนงานการเกษตร		
		แผนงานการพาณิชย์		
๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด	กศน.ต.นาเกลือ ,สนง.จัดหางาน จ.ตรัง
		แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		
๓. ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	สำนักงานปลัด	โรงเรียน มัสยิด วัด ในเขตพื้นที่
		แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		
๔. ด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	โรงเรียน และ รพ.สต.
	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน		
		แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
๕. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	ชมรม อสม. และ รพ.สต.
	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข		
		แผนงานสังคมสงเคราะห์		
		แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
		แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		
	ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง		
๖. ด้านการเมืองการบริหาร	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองช่าง , กองคลัง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๓	๔,๖๐๐,๐๐๐	๘	๑๑,๘๕๐,๐๐๐	๑๐	๑๖,๗๐๙,๐๐๐	๒๒	๓๓,๑๕๙,๐๐๐	๑๔	๓๐,๙๘๐,๐๐๐	๕๗	๙๕,๕๙๘,๐๐๐
๑.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	๔	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๔	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๖	๒๓,๔๙๐,๐๐๐	๑๔	๔๔,๔๙๐,๐๐๐
๑.๓ แผนงานการเกษตร	-	-	-	-	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๓	๑,๕๐๐,๐๐๐
๑.๔ แผนงานการพาณิชย์	๓	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓	๓,๐๐๐,๐๐๐	๕	๔,๖๐๐,๐๐๐	๕	๔,๖๐๐,๐๐๐	๖	๕,๔๐๐,๐๐๐	๒๒	๒๐,๖๐๐,๐๐๐
รวม	๖	๗,๖๐๐,๐๐๐	๑๑	๑๔,๘๕๐,๐๐๐	๒๐	๓๒,๓๐๙,๐๐๐	๓๒	๔๗,๐๓๐,๐๐๐	๒๗	๖๐,๓๗๐,๐๐๐	๙๖	๑๖๒,๑๕๙,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว												
๒.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	๔	๓๐๐,๐๐๐	๔	๓๐๐,๐๐๐	๔	๓๐๐,๐๐๐	๔	๓๐๐,๐๐๐	๕	๔๐๐,๐๐๐	๒๑	๑,๖๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๖	๑,๕๐๐,๐๐๐
รวม	๕	๔๐๐,๐๐๐	๕	๔๐๐,๐๐๐	๖	๑,๔๐๐,๐๐๐	๕	๔๐๐,๐๐๐	๖	๕๐๐,๐๐๐	๒๗	๓,๑๐๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม												
๓.๑ แผนงานการศึกษา	๑๔	๔,๔๑๐,๐๐๐	๑๓	๔,๓๑๐,๐๐๐	๑๗	๕,๘๒๐,๐๐๐	๑๖	๗,๕๖๐,๐๐๐	๑๕	๕,๐๖๐,๐๐๐	๗๕	๒๗,๑๖๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๔	๒๘๐,๐๐๐	๔	๒๘๐,๐๐๐	๕	๔๐๕,๐๐๐	๕	๔๐๕,๐๐๐	๕	๔๐๕,๐๐๐	๒๓	๑,๗๗๕,๐๐๐
รวม	๑๘	๔,๖๙๐,๐๐๐	๑๗	๔,๕๙๐,๐๐๐	๒๒	๖,๒๒๕,๐๐๐	๒๑	๗,๙๖๕,๐๐๐	๒๐	๕,๔๖๕,๐๐๐	๙๘	๒๘,๗๓๕,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ด้านสิ่งแวดล้อมและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ												
๔.๑ แผนงานการเกษตร	๓	๒๒๐,๐๐๐	๓	๒๒๐,๐๐๐	๓	๒๒๐,๐๐๐	๓	๒๒๐,๐๐๐	๔	๑,๒๒๐,๐๐๐	๑๖	๒,๑๐๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	๑	๒,๖๐๐,๐๐๐	๓	๖,๑๐๐,๐๐๐	๔	๘,๗๐๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
รวม	๔	๒๗๐,๐๐๐	๔	๒๗๐,๐๐๐	๔	๒๗๐,๐๐๐	๕	๒,๘๗๐,๐๐๐	๘	๗,๓๗๐,๐๐๐	๒๕	๑๑,๐๕๐,๐๐๐

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม												
๕.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๙	๘๘๕,๐๐๐	๙	๘๘๕,๐๐๐	๑๑	๙๓๕,๐๐๐	๙	๘๘๕,๐๐๐	๑๑	๑,๘๘๕,๐๐๐	๔๙	๕,๔๗๕,๐๐๐
๕.๒ แผนงานสาธารณสุข	๖	๖๗๐,๐๐๐	๖	๖๗๐,๐๐๐	๖	๖๗๐,๐๐๐	๖	๖๗๐,๐๐๐	๖	๖๗๐,๐๐๐	๓๐	๓,๓๕๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๕.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๖	๙๐๐,๐๐๐	๖	๙๐๐,๐๐๐	๖	๙๐๐,๐๐๐	๖	๙๐๐,๐๐๐	๖	๙๐๐,๐๐๐	๓๐	๔,๕๐๐,๐๐๐
๕.๕ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๗	๘๓๐,๐๐๐	๗	๘๓๐,๐๐๐	๘	๑,๔๓๐,๐๐๐	๘	๑,๑๓๐,๐๐๐	๘	๖๘๘๓๐,๐๐๐	๓๘	๑๑,๐๕๐,๐๐๐
๕.๖ แผนงานงบกลาง	๓	๕,๖๐๐,๐๐๐	๓	๕,๖๐๐,๐๐๐	๓	๖,๘๐๐,๐๐๐	๓	๖,๘๐๐,๐๐๐	๓	๖,๘๐๐,๐๐๐	๑๕	๓๑,๖๐๐,๐๐๐
รวม	๓๒	๘,๙๓๕,๐๐๐	๓๒	๘,๙๓๕,๐๐๐	๓๕	๑๐,๗๘๕,๐๐๐	๓๓	๑๐,๔๓๕,๐๐๐	๓๕	๑๐,๓๐๕,๐๐๐	๑๖๗	๕๖,๒๒๕,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖. ด้านการเมืองการบริหาร												
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๖	๕๑๕,๐๐๐	๘	๒,๑๓๕,๐๐๐	๑๑	๔,๒๘๕,๐๐๐	๗	๕๒๕,๐๐๐	๘	๑,๕๒๕,๐๐๐	๔	๘,๙๘๕,๐๐๐
รวม	๖	๕๑๕,๐๐๐	๘	๒,๑๓๕,๐๐๐	๑๑	๔,๒๘๕,๐๐๐	๗	๕๒๕,๐๐๐	๘	๑,๕๒๕,๐๐๐	๔๐	๘,๙๘๕,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๗๑	๒๒,๔๑๐,๐๐๐	๗๗	๓๑,๑๘๐,๐๐๐	๙๘	๕๕,๒๗๔,๐๐๐	๑๐๓	๖๙,๒๒๕,๐๐๐	๑๐๔	๘๕,๕๓๕,๐๐๐	๔๕๓	๒๗๐,๒๕๔,๐๐๐

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคณะกรรมการประกอบจากหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งสมาชิกสภาที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก ประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารคัดเลือก หัวหน้าส่วนการบริหาร รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารคัดเลือกซึ่งจากการที่คณะกรรมการมาจากหน่วยงานหลายฝ่ายนี้ จะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลของการประเมินผลสามารถวัดผลบรรลุและวัดความสำเร็จของโครงการ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย

๑. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
๒. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๓. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๔. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
๕. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหาร

ท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผล เป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสามารถชี้ถึงผลการดำเนินงาน และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้เป็นไปโดยบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผล แผนการพัฒนา ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในระเบียบกฎหมาย

การติดตาม เป็นขั้นตอนการตรวจสอบผลการดำเนินงานกิจกรรมของแผนงานหรือโครงการ ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี แผนดำเนินงาน ว่าได้ปฏิบัติตามที่กำหนดรายละเอียดไว้หรือไม่ มีความเหมาะสมในการใช้ทรัพยากรหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อทราบความก้าวหน้าของกิจกรรมดังกล่าว เพื่อรายงานให้ผู้บริหารทราบ ในการที่จะพิจารณาตัดสินใจสั่งการตามสมควรต่อไปเพื่อให้โครงการบรรลุเป้าหมาย

การประเมินผล เป็นขั้นตอนการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานว่าแผนงานและ โครงการที่นำไปสู่การปฏิบัติจริงนั้น บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ผลสำเร็จอยู่ในระดับใด ตลอดจนผลสรุปที่ได้ดำเนินนโยบายแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน ต่อไป

การพิจารณาการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาการติดตาม เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้ งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณา จากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกันให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จาไรต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สปีไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สปีไปปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชญา	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้า เชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของ แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือน หนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่ง ออกจากกันได้นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการ เชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็น ปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชน ดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการ พัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการ จัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมี ประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้อง ตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความ โปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิภาพ (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตำบลให้ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้อง ดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและ ประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ต่อ ผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การวัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อบต.

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ทำได้ยาก และบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ
ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ บุกเบิก ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่าเทียบเรือ	๑.๑.๑ บุกเบิกถนน ๑.๑.๒ ก่อสร้างถนน ๑.๑.๓ ก่อสร้างท่อระบายน้ำหรือคูระบายน้ำ ๑.๑.๔ ปรับปรุงถนน ๑.๑.๕ ปรับปรุงท่อระบายน้ำหรือคูระบายน้ำ ๑.๑.๖ ขยายเสริมผิวจราจร ๑.๑.๗ ก่อสร้างท่าเทียบเรือ ๑.๑.๘ ก่อสร้างสะพาน ๑.๑.๙ จัดซื้อวัสดุงานก่อสร้าง ฯลฯ	กองช่าง
	๑.๒ พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค	๑.๒.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านหรือบ่อบาดาล ๑.๒.๒ ขุดลอกแหล่งน้ำหรือสระน้ำ ฯลฯ	กองช่าง
	๑.๓ ขยายเขต ติดตั้ง ปรับปรุงบำรุงรักษาไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ	๑.๓.๑ ขยายเขต ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษาไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ ฯลฯ	กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	๒.๑.๑ ฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชน ๒.๑.๒ จัดหาอาชีพเสริมให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ๒.๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนในการเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒.๑.๔ เพิ่มพูนความรู้และทักษะฝีมือให้แก่กลุ่มอาชีพ ๒.๑.๕ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ	สำนักงานปลัด
	๒.๒ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว	๒.๒.๑ ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ๒.๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ๒.๒.๓ ปรับปรุง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ๒.๒.๔ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทุกระดับ	๓.๑.๑ จัดหาวัสดุการเรียนการสอน ๓.๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการของ สถานศึกษาในพื้นที่ เช่น อาหารเสริม(นม) อาหาร กลางวัน ฯลฯ ๓.๑.๓ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ๓.๑.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษสถานศึกษาใน สังกัด ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง
	๓.๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ ประชาชน	๓.๒.๑ พัฒนา สนับสนุนศูนย์เรียนรู้ของชุมชน ๓.๒.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุงห้องสมุดชุมชนหรือหอ กระจายข่าวชุมชน ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง
	๓.๓ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓.๓.๑ ส่งเสริมกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมประจำปี ๓.๓.๒ สนับสนุนฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาทุกศาสนา ฯลฯ	สำนักงานปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อมและจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ	๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๔.๑.๑ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๑.๒ ส่งเสริมปลูกป่าที่สาธารณะหรือสองข้างทาง ฯลฯ	สำนักงานปลัด
	๔.๒ ฝักระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๔.๒.๑ ก่อสร้างพังกั้นกันเขตตลิ่ง ๔.๒.๒ ขุดลอกลำคลองแม่น้ำ ฯ ๔.๒.๓ การฟื้นฟูรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง
	๔.๓ บำบัดและฟื้นฟูธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๔.๓.๑ ก่อสร้างปรับปรุงสวนสาธารณะ ๔.๓.๒ ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ ประดับในที่ สาธารณะสองข้างทาง ฯ ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง
	๔.๔ บำบัดและจัดการขยะ	๔.๔.๑ ก่อสร้างเตาเผาขยะรวมของตำบล ๔.๔.๒ จัดหาถังขยะประจำครัวเรือน ชุมชน ๔.๔.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการ ขยะภายในชุมชน ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	๕.๑ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ ๕.๒ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	๕.๑.๑ จัดกิจกรรมผู้สูงอายุ , เยาวชน , ครอบครัวและผู้ด้อยโอกาส ๕.๑.๒ สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ๕.๑.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ศาลาเอนกประสงค์เพื่อการสันทนาการของชุมชน ฯลฯ ๕.๒.๑ จัดอบรมและให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพอนามัย การป้องกันโรคและยาเสพติดของประชาชน ๕.๒.๒ จัดซื้ออุปกรณ์และเวชภัณฑ์ป้องกันโรค ๕.๒.๓ จัดทำข้อมูลสุขภาพของประชาชน ๕.๒.๔ จัดการและสนับสนุนการแข่งขันกีฬา ๕.๒.๕ สนับสนุนอุปกรณ์กีฬา ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง สำนักงานปลัด , กองช่าง
	๕.๓ ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๕.๓.๑ จัดแผนป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ๕.๓.๒ จัดซื้ออุปกรณ์และครุภัณฑ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๕.๓.๓ จัดฝึกอบรม/ทบทวนของ อปพร.หรือชุดปฏิบัติการด้านการบรรเทาสาธารณภัย ๕.๓.๔ ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดสาธารณภัย ฯลฯ	สำนักงานปลัด

๒๕๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	๕.๔ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕.๔.๑ อบรม ให้ความรู้การรักษาความปลอดภัยให้แก่ชุมชน ๕.๔.๒ รณรงค์เฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ทั่วๆ	สำนักงานปลัด
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	๖.๑.๑ ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ชุมชน สมาชิกสภาท้องถิ่น ฯ ๖.๒.๑ จัดกิจกรรม อบต.เคลื่อนที่ ๖.๑.๓ จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ๖.๑.๔ จัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของหน่วยงาน ทั่วๆ	สำนักงานปลัด
	๖.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน	๖.๒.๑ จัดหาปรับปรุงครุภัณฑ์เพื่อใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน ๖.๒.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา อาคาร หรือสถานที่ปฏิบัติงาน ๖.๒.๓ ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของหน่วยงาน ๖.๒.๔ การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ๖.๒.๕ การพัฒนารายได้ ปรับปรุงแหล่งรายได้ ทั่วๆ	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง

๒๕๗

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	บัญชีกลุ่มโครงการ/ประเภทโครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร	๖.๓.๑ จัดอบรมให้ความรู้ด้านปฏิบัติงาน ระเบียบ กฎหมายให้แก่ ข้าราชการ พนักงาน ผู้บริหาร ส.อบต. ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง
	๖.๔ สนับสนุนให้มีการประสานงานระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖.๓.๒ จัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมกับหน่วยงาน อื่น ฯลฯ	
		๖.๔.๑ สนับสนุนการดำเนินงานของส่วนราชการหรือ หน่วยงานอื่น ฯลฯ	สำนักงานปลัด , กองช่าง , กองคลัง